

KUTSU-KURSSI SEURAKUNTAYHTEYTTÄ RAKENTAMASSA

– Kolmen kristillisen järjestön osallistava toimintatutkimus

Saara Valtari

Opinnäytetyö, syksy 2017

Diakonia-ammattikorkeakoulu

Sosiaalialan koulutusohjelma

Sosionomi (AMK) ja Kirkon

lapsi- ja nuorisotyöntekijä

TIIVISTELMÄ

Valtari, Saara. Kutsu-kurssi seurakuntayhteyttä rakentamassa – Kolmen kristillisen järjestön osallistava toimintatutkimus. Diak Helsinki, syksy 2017, 95 s., 8 Liitettä.

Diakonia-ammattikorkeakoulu, Sosiaalialan koulutusohjelma, Kristillisen lapsi- ja nuorisotyön suuntautumisvaihtoehto, sosionomi (AMK) + kirkon nuorisotyönohjaajan virkakelpoisuus.

Opinnäytetyö oli osallistava toimintatutkimus, jonka tarkoituksena oli luoda uusi toimintamalli kolmen kristillisen järjestön käyttöön. Nämä järjestöt olivat Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys, Suomen Evankelisluterilainen Opiskelija- ja koululaislähetys ja Suomen Evankelisluterilainen Kansanlähetys. Toimintatutkimuksessa osallistettiin järjestöjen nuoria aikuisia kertomaan toiminnastaan Suomen evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien nuorille.

Toimintatutkimuksen teoreettinen viitekehys käsittelee nuoria ja nuoria aikuisia sekä heille suunnattua toimintaa, kristillistä kasvatusta ja hengellistä kasvua, vapaaehtoistyötä sekä toimintatutkimuksen menetelmiä. Opinnäytetyön toimintaympäristönä toimi prosessissa mukana olevat kristilliset järjestöt ja Suomen evankelis-luterilainen kirkko.

Tarve uudelle toimintamallille nousi kristillisten järjestöjen huolesta nuorten seurakuntayhteyden jatkumisesta. Opinnäytetyön tavoitteena oli vastata tähän huoleen suunnittelemalla toimintamalliksi Kutsu-kurssi, joka innosti ja tuki nuoria aikuisia kutsumaan toimintaansa evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien nuoria. Toimintamallin toimivuus ilmeni lopputuloksissa siten, että nuoret aikuiset innostuivat ideasta ja toteuttivat seurakuntavierailun, josta nousi positiivista palautetta ja halu jatkaa toimintamallin käyttöä.

Asiasanat: nuoret aikuiset, osallisuus, vapaaehtoistyö, seurakunnat, kristillinen kasvatusta, toimintatutkimus.

ABSTRACT

Valtari, Saara. Action research for three Christian organizations - Building communion with an Invitation course. 95 p., 8 appendices. Language: Finnish. Autumn 2017. Diaconia University of Applied Sciences. Degree in Social Services, Option in Christian Youth Work. Degree: Bachelor of Social Services.

The aim of this thesis was to create a new operation model for three Christian organizations by an action research. These organizations are Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys, Suomen Evankelisluterilainen Opiskelija- ja koululaislähetys and Suomen Evankelisluterilainen Kansanlähetys. The need for a new operation model appeared from the worries of youth not finding communion after moving away. The aim of this thesis was to respond to this worry by creating Invitation Course which motivates and helps young adults to invite young people to join their activities.

This thesis contains theory about youth, young adults and their activities in congregation, Christian education, spiritual growth, volunteer work and methods of action research. The thesis is made in co-operation with Christian organizations and Evangelical Lutheran Church of Finland.

The result of the action research tells how important and useful it is because of the young adults expressed the will of using the operations model. During the thesis, it showed new and workable way to young adults be part of building their own communion.

Keywords: young adults, complicity, volunteer work, congregations, Christian education, and action research.

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	6
2	NUORI JA NUORI AIKUINEN.....	8
3	KRISTILLINEN KASVATUS JA HENGELLINEN KASVU	10
	3.1 Kristillinen kasvatus	10
	3.2 Hengellinen kasvu	12
4	SUOMEN EVANKELIS-LUTERILAISEN KIRKON NUORISOTYÖ	14
	4.1 Nuorten toiminta	14
	4.2 Nuorten aikuisten toiminta	15
	4.3 Seurakuntayhteys.....	16
	4.4 Nuorten toiminnasta nuorten aikuisten toimintaan.....	17
5	KRISTILLISET JÄRJESTÖT TOIMINTATUTKIMUKSESSA.....	18
	5.1 Evankeliset Opiskelijat.....	19
	5.2 Suomen Evankelisluterilainen Opiskelija- ja Koululaislähetys Ry	20
	5.3 Suomen evankelisluterilainen Kansanlähetys (SEKL)	21
6	YHTEISTYÖ SUOMEN EV.LUT. KIRKON JA KRISTILLISTEN JÄRJESTÖJEN VÄLILLÄ.....	22
7	VAPAAEHTOISTYÖ	24
	7.1 Työntekijän rooli vapaaehtoistyössä.....	25
	7.2 Rekrytointi	27
	7.3 Vapaaehtoisen motivoiminen	28
	7.4 Vapaaehtoistyö nuorten aikuisten toiminnassa	30
8	OSALLISUUS	32
9	OSALLISTAVA TOIMINTATUTKIMUS	35
	9.1 Osallistuva havainnointi.....	37
	9.2 Kehittämispäiväkirja	37
	9.3 Aivoriihi.....	37

9.4 Ryhmäyttäminen	38
9.5 Mainonta.....	39
9.6 Arviointimenetelmät	39
10 OPINNÄYTETYÖN LÄHTÖKOHDAT	41
11 TAVOITTEET	43
12 KÄYTÄNNÖN TOTEUTUS	45
12.1 Teoria käytännöksi	45
12.2 Mainonta ja nuorten aikuisten rekrytointi	47
12.3 Kutsu-kurssin toteutus	48
12.3.1 Ensimmäinen kokoontumiskerta	49
12.3.2 Ensimmäisen kokoontumiskerran arviointi.....	50
12.3.3 Toinen ja kolmas kokoontumiskerta.....	51
12.3.4 Toisen ja kolmannen kokoontumiskerran arviointi	53
12.3.5 Kiitos ja palaute -tapaaminen.....	54
12.4 Toimintamallin arviointi	54
12.5 Seurakuntavierailut.....	56
12.6 Infovihko	58
13 POHDINTA JA JOHTOPÄÄTÖKSET	59
13.1 Toimintatutkimuksen luotettavuus ja eettisyys.....	59
13.2 Toimintamallin toimivuus	60
13.2.1 Toimintamalliin osallistuminen	60
13.2.2 Seurakuntavierailujen ajankohta	61
13.2.3 Toimintamallin jatkuvuus.....	62
13.3 Ammatillinen kehittyminen.....	63
13.4 Jatkotutkimukset.....	65
LÄHTEET	66
LIITTEET	69

1 JOHDANTO

Tämä opinnäytetyö on osallistava toimintatutkimus, jonka avulla luodaan uutta toimintamallia seuraavien kristillisten järjestöjen opiskelija- ja nuorten aikuisten toimintaan: Suomen Evankelisluterilainen Kansanlähetys (Sekl), Suomen Evankelisluterilainen Opiskelija- ja Koululaislähetys ry (OPKO) ja Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen opiskelijatoiminta eli Evankeliset opiskelijat (EO). Uudessa toimintamallissa edellä mainittujen järjestöjen työtä tehdään tunnetuksi opiskelija- ja nuorten aikuisten toiminnassa mukana olevien vapaaehtoisten avulla Suomen evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien nuorille, jotka ovat siirtymässä opiskelija- ja nuorten aikuisten toimintaan. Toimintamallin avulla luomme yhteistyötä järjestöjen ja seurakuntien välille, mikä tukee nuorten siirtymistä nuorten aikuisten toimintaan sekä tukee heidän hengellistä kasvuaan tarjoamalla heille paikan, jossa rakentaa omaa uskoaan samassa elämänvaiheessa olevien kanssa. Hankkeessa mukana ovat kristilliset järjestöt valikoituivat jo olemassa olevan yhteistyön kautta ja niiden samantapaisten visioiden vuoksi. Samankaltaisia toimintatutkimuksia tai toimintamalleja ei tiettävästi ole tehty ja se on uutta myös Evankelisten Opiskelijoiden toiminnassa, mikä edesauttoi idean syntymistä.

Polttava puheenaihe kirkon sisällä on se, miten saisimme tavoitettua nuorten aikuisten ikäryhmän, joka muuttuvuutensa vuoksi on haaste kirkolle. Opinnäytetyöni antaa sysäyksen siihen, miten kyseistä ongelmaa voitaisiin yhteistyössä kristillisten järjestöjen kanssa saada ratkaistua. Haluamme tavoittaa nuoria aikuisia jo varhaisessa vaiheessa ja vastata tavoittamisen luomaan haasteeseen.

Auli Koponen ja Taava Kousa (2015) ovat tehneet opinnäytetyönään tutkimuksen, jossa he selvittivät Mäntyharjun seurakunnasta poismuuttaneiden nuorten sitoutumisesta uuteen seurakuntaan. Tutkimuksen tavoitteena oli selvittää keinoja, jotka sitouttavat nuoret aikuiset uuteen seurakuntaan uudella asuinpaikkakunnalla. Tutkimuksessa kartoitettiin seurakuntayhteyden löytymisen

sujuvuutta ja miten seurakunnat voisivat tukea siirtymistä. Opinnäytetyön johtopäätöksissä ilmeni informaation tärkeys seurakuntayhteyden löytymisessä ja haastateltavat ehdottivat uuden asuinpaikkakunnan kristillisen toiminnan kartoittamista ja siihen osallistumiseen kannustamista keväällä ennen muuttoa. (Koponen & Kousa 2015) Koposen ja Kousan tutkimuksen lopputuloksia toteutetaan tämän osallistavan toimintatutkimuksen aikana.

2 NUORI JA NUORI AIKUINEN

Etsittäessä nuorelle määritelmää voidaan törmätä moniin erilaisiin määritelmiin, sillä ne riippuvat tilanteesta ja kontekstista. Suomen lain mukaan nuori on alle 29-vuotias (Nuorisolaki 2016/1285). Laki antaa pohjan, mutta nuoruus käsitteenä on liukuva ja yksilöllinen. Jokainen nuori kehittyy yksilönä naiseksi ja mieheksi ja eri sukupuolet kehittyvät eri aikaan ja kokevat erilaisia hämmentäviä muutoksia nuoruudessaan. Nuoret eivät omaksu itsestään käytettävän käsitettä lapsi tai aikuinen ja näiden kahden väliin jää nuoruus. 12-vuoden ikäiset eivät pidä itseään enää lapsina ja monille nuorille 18 vuoden ikä on yhteinen täysi-ikäisyyden rajapyykki. Silti moni yli 18-vuotias ei pidä itseään vielä aikuisena. Nuoret kokevat aikuisuuteen liittyvän vastuun omista päätöksistä, itsensä elättämisen, työn ja lapset. Nykyään yksinmuuttamisen ikä laskee. Nuoret haluavat yhä nopeammin itsenäistyä ja kokeilla itsensä elättämistä. (Suomen ev.lut. kirkko 2012, 8–10.)

Nuoruudessa haetaan suuntaa omalle elämälle. Nuori kiinnostuu enenevässä määrin omaa tulevaisuuttaan koskevista valinnoista ja omaksuu tapoja toteuttaa valintoja ja tehdä päätöksiä. Valintoja johdattelevat ympäriltä tulevat odotukset, vanhempien roolimallit ja kasvatustapa sekä kaveripiiristä tulevat uudet mallit ja käytännöt. Näiden pohjalta nuori rakentaa identiteettiään ja suuntaa elämälleen. Nuoret suunnittelevat elämänsä realistisesti ja liittävät koulutuksen, elämänkumppanin löytämisen, perheen perustamisen ja työelämään siirtymisen tapahtumaan toisen ja kolmannen vuosikymmenen aikana. (Nurmi, Ahonen, Lyytinen, Lyytinen, Pulkkinen, Ruoppila 2006.)

Yhteiskunta asettaa nuorille kehitystehtäviä, jotka edistävät nuorten kehittymistä ja oman elämän suunnittelua. Nuoruuden kehitystehtäviin kuuluu sukupuoli-identiteetin omaksuminen ja suhteiden luominen toiseen sukupuoleen, koulutuksen hankkiminen, valmistuminen työ- ja perhe-elämään sekä ideologian omaksuminen. Varhaisaikuisuuden kehitystehtäviin kuuluvat puolison valinta, perheen perustaminen ja työelämään siirtyminen. Varhaisaikuisuudessa olevasta henkilöstä voidaan käyttää nimitystä nuori aikuinen. (Nurmi ym. 2006, 131–132.)

Nuori aikuinen on myös hankala määritellä, sillä nuori aikuinen on Suomen lain määritelmän mukaan 18–29-vuotias, mutta moni yli kolmenkymmenen vuoden ikäinen voi pitää itseään nuorena aikuisena. Nuori aikuisuus näyttäytyy välillä enemmän elämäntapana kuin ikäryhmään sidoksissa olevana asiana. Nuoria aikuisia voi myös olla useampia eri ryhmiä. Varhaisaikuisuus on muutoksen aikaa, jolloin käydään läpi uusia elämäntilanteita. Samaan aikaan eletään nuoruutta ja voidaan mennä naimisiin, perustaa perhe, opiskella tai sopeutua työelämään. Asettumattomuus, itsenäistyminen ja oman identiteetin rakentaminen liittyvät vahvasti nuorten aikuisten elämään. Kirkon näkökulmasta nuori aikuinen on sellainen, jota kirkon nuorisotyö ei enää tavoita. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.)

Nuori aikuinen liikkuu myöhäisnuoruuden ja varhaisaikuisuuden alueilla. Tällöin ihminen on 17–22-vuotias. Nuori aikuinen etsii yhä omaa identiteettiään ja tekee tärkeitä valintoja tulevaisuuden kannalta. Varhaisaikuisuudessa ihminen on valmis oppimaan uutta ja muokkaamaan opittujen asioiden ja kokemusten kautta omaa identiteettiään. Aikuisuuteen siirtyminen voidaankin määritellä vastuun ottamiseksi itsestä itsenäisen päätöksenteon ja taloudellisen itsenäisyyden syntyessä. Tällöin ihminen on 22–28-vuotias. Määritelmät toteutuvat nuoren aikuisen siirtyessä opiskelemaan ja asumaan itsenäisesti. Silti monen on vaikea vielä opiskeluaikanaan myöntää olevansa aikuinen. (Nurmi ym. 2006.)

Molemmat edellä mainitut käsitteet (nuori ja nuori aikuinen) jäävät lapsuuden ja aikuisuuden väliin. Yhteiskunnassamme on hyvin jaoteltua toimintaa ikäryhmittäin eli nuorille ja nuorille aikuisille erikseen. Nuorilla ja nuorilla aikuisilla voi olla hyvin samanlaisia vaiheita elämässään, kuten oman identiteetin etsintää, mutta silti myös hyvin erilaisia vaiheita, kuten naimisiin meneminen ja omien lasten saaminen. Opinnäytetyössäni olen jakanut kohderyhmäni nuoriin ja nuoriin aikuisiin molemmin puolin 18 ikävuotta. Toinen raja nuorten ja nuorten aikuisten välille muodostuu kristillisen opiskelijatyön kautta: toisella asteella opiskelevat nuoret ja työssäkäyvät tai korkeakouluissa opiskelevat nuoret aikuiset.

3 KRISTILLINEN KASVATUS JA HENGELLINEN KASVU

Kristillinen kasvatusta ja hengellinen kasvu liittyvät toisiinsa. Kristillinen kasvatusta on työtä, jota tehdään kristillisten yhteisöjen sisällä muiden ihmisten hyväksi. Hengellinen kasvu puolestaan on ihmisen sisällä tapahtuvaa kasvua ja kristillisen kasvatuksen ja Pyhän Hengen tulosta. (Muhonen & Tirri 2008, 64–69.)

3.1 Kristillinen kasvatusta

Kristillisen kasvatuksen määrittävät sen toteuttajat ja kasvatustutututio, jonka oletetaan pohjautuvan kristillisille arvoille. Näin sitä pidetään kontekstiin sidonnaisena. Siinä ei niinkään vaikuta kristillisen kasvatuksen kohderyhmä, sillä kristillistä kasvatusta voidaan antaa niin kasteen saaneille seurakunnan jäsenille kuin satunnaisille kävijöillekin. Kristillisessä kasvatuksessa yhdistyvät uskonnollinen ja kasvatuksellinen puoli eli opetus kristillisestä kasteesta ja siitä, miten ihmisen tulisi elää lähimmäisten ja yhteiskunnan keskellä. Kristilliseen kasteopetukseen sisällytetään uskon kasvaminen ja siinä pysyminen. Tärkeinä pidetään myös kristityn identiteetin tukemista itsenäisenä ja osana yhteisöä. Kristillinen kasvatusta sisältää Jumalan sanan kuulemista, kristillisten tapojen eteenpäin viemistä sekä osallistumista kristilliseen elämään ja kristittyjen yhteyteen. Silti on muistettava, että usko on Jumalan lahja, eikä kenenkään muun annettavissa oleva asia. (Muhonen & Tirri 2008, 64–69.) Muhonen ja Tirri tarkastelevat kristillistä kasvatusta kasvattajan näkökulmasta ja pohtivat millaisia tavoitteita ja sisältöjä kristillinen kasvatusta pitää sisällään.

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kasvatusta nähdään kokonaisvaltaisena. Se ei pyri muuttamaan nuorta vaan mahdollistaa ja tukee nuoren kasvua. Nuorilla on oikeus kehittyä, kokea oppimisen iloa ja saada tukea kasvuunsa. Tässä luvussa puhutaan nuorista, sillä nuoret aikuiset liitetään usein yhteen nuorten kanssa.

Nuorisotyössä pitäisi aina olla kyse toiminnasta lasten, nuorten ja nuorten aikuisten kanssa heidän omissa, erityisissä elämäntilanteissaan. Kirkossa

kasvatukseen kuuluu ihmisen näkeminen ja kohtaaminen arvokkaana, Jumalan kuvaksi luotuna, sellaisena kuin hän on tässä ja nyt. (Suomen ev.lut. kirkko 2012.)

Nykyään kristillisen kasvatuksen koetaan heikentyneen yhteiskunnassamme. Yhä useampi ihminen ei saa kodista ja kirkolta kristillistä kasvatusta, mistä johtuen ihmiset eivät tunne tarvetta pysyä kirkossa ja varsinkin nuorten aikuisten kohdalla on tapahtunut viime aikoina kirkosta eroamisia. Kotien kristillisen kasvatuksen heikentyminen vaikuttaa erityisesti varhaisnuoriin, joilla ei ole seurakuntayhteyttä. Kristillisen kasvatuksen heikentymiseen vaikuttaa myös seurakunnan tuen puute perheiden ja kotien kristillisessä kasvatuksessa. Nämä johtavat myöhemmin aikuisuudessa tilanteeseen, jossa ei koeta tarvetta kristinuskolle. Samalla ihmiset odottavat kirkolta yhä enenevässä määrin kannanottoja elämän tärkeisiin kysymyksiin ja keskusteluihin, joita käydään uutisissa ja yhteiskunnallisissa keskusteluissa. On myös huomattu jumalanpalvelusten kehittämisen ja uusien toimintatapojen lisäävän ihmisten sitoutumista kirkkoon. Herätysliikkeiden toimintamallit, joissa vapaaehtoisten avulla pyritetään toimintaa, ovat herättäneet mielenkiintoa ja kehittämismalleja seurakuntien ja kirkon työhön, mutta samalla se herättää suurta keskustelua kirkon sisällä. Kohtaamisen kirkko – Suomen ev.lut. kirkon toiminnan suunta vuoteen 2020 mukaan kirkon kasvatustyö olisi yksilökeskeinen ja samalla yhteisöön sitouttava. (Suomen ev.lut. kirkko 2012.)

Kirkon jäsenten hengellisen elämän ja kasvun tukeminen sekä lähimmäisenrakkauteen kannustaminen tähtäävät siihen, että jäsenet elävät kristittyinä omilla paikoillaan omien kutsumustensa mukaan ja kutsuvat muita ihmisiä kirkon yhteyteen. Kristillinen seurakunta yhdistää ihmisiä yli inhimillisten rajojen. Se yhdistää eri kulttuurit, kielet ja sukupolvet. Se luo tilaa järjestöjen, seurojen, organisaatioiden ja viranomaisten yhteistyölle yhteisön hyväksi. Se tukee kotien ja perheiden hengellistä elämää. Kristus on julkinen, kaikkia elämänalueita koskeva totuus. Kirkko on olemassa tämän totuuden vuoksi. (Kirkkohallitus 2014.)

3.2 Hengellinen kasvu

Tuominen (2005) tuo esiin kristillisen spiritualiteetin kertoessaan nuoren spiritualiteetista. Kristillinen spiritualiteetti on ihmisen henkeen ja persoonalliseen jumalasuhteeseen viittaavaa. Sillä voidaan tarkoittaa myös hengellistä elämää ja sen hoitamista. Myös uskonnon harjoittaminen on liitetty spiritualiteettiin muun muassa Raamatun lukemisena ja rukouselämän harjoittamisena. (Tuominen 2005, 36.) Kristillinen spiritualiteetti liittyykin vahvasti ihmisen hengelliseen kasvuun.

Jokaisella kristityllä on oma hengellinen matkansa, jonka voi liittää osaksi hengellistä kasvua. Hengelliseen matkaan sisältyy se, milloin on kuullut ensimmäisen kerran Jumalasta, miten se on vaikuttanut omaan elämään ja mitä sen jälkeen on tapahtunut. Hengellinen matka kestää läpi elämän ja se voi alkaa kasteesta tai kun saa ensimmäisen kokemuksensa Jumalasta. Hengellinen matka sisältää läheisyyden tunnetta Jumalan kanssa ja hetkiä, jolloin kuulee Jumalan puhuvan. Siihen kuuluu myös pimeitä aikoja, jolloin matkan suunta ja tarkoitus häviävät ja epäilykset nousevat esiin. Hengellisen matkan aikana Jumala opettaa meitä hyviltä ja huonoilta tuntuvien aikojen kautta. (Holopainen 2008, 359–368.)

David Hayn, englantilaisen spiritualiteettitutkijan mukaan on tärkeää opettaa lapsia ja nuoria olemaan avoimia, antaa heille mahdollisuus pohtia erilaisia käsityksiä sekä oikeus ihmettelyyn ja kyselemiseen. Heille tulee opettaa spiritualiteettisen herkkyyden aistimista ja että hengellinen elämä ei voi olla ihmisen yksityisasia, sillä ympäröivä maailma vaikuttaa meihin ja käsityksiimme. (Tuominen 2005, 36–37.) Nuori on vielä etsimässä vastauksia, kun aikuinen voi olla jo tietoinen omista näkemyksistään hengellisessä elämässä. Nuori ei aina pysty ilmaisemaan haluttuja tunteita ja on valmis kyseenalaistamaan löytämiään asioita. Nuorten on saatava kyseenalaistaa valmiita vastauksia ja sen kautta omaksua käsitykset esimerkiksi elämän tarkoituksesta tai muista heidän elämänsä tärkeistä kysymyksistä. Kaikki edellä mainitut vaikuttavat nuoren hengelliseen kasvuun ja sen kehittymiseen. Kuten Hay sanoi, hengellinen elämä ei ole yksityisasia. (Tuominen 2005, 38–39.)

Nuori aikuisuus on tärkeää aikaa hengelliselle kasvulle, joten seurakuntien tulisi tukea heitä tässä elämänvaiheessa, jossa ihminen rakentaa oman maailmankatsomuksensa pohjan ja päättää mihin suuntaan lähtee rakentamaan elämäänsä. Nuori aikuinen saa vaikutteita ympäriltään esimerkiksi opiskelemisesta, työelämästä, ihmissuhteista ja rakentaa näiden pohjalta ajatusmaailmaansa. Merkittävää on se, onko hän näiden vuosien aikana päässyt osalliseksi seurakuntayhteydestä ja millainen kokemus siitä on syntynyt sekä miten nuori aikuinen kokee kristinuskon ja ottaako hän sen osaksi elämänsä. (Köykkä 2014, 196–197.)

4 SUOMEN EVANKELIS-LUTERILAISEN KIRKON NUORISOTYÖ

Suomen evankelis-luterilainen kirkko on Suomessa kansankirkko, joka toimii kansaa varten ja yhdessä heidän kanssaan. Suomalaisista enemmistö kuuluu Suomen evankelis-luterilaiseen kirkkoon, jonka missiona on kutsua ihmisiä armollisen Jumalan yhteyteen, tuoda heidän elämäänsä kestävä perusta ja rohkaista ihmisiä välittämään lähimmäisistään ja luomakunnasta. (Suomen ev.lut. kirkko 2015). Kirkon tehtäviin kuuluu erilaisia pyhiä toimituksia kuten kaste, konfirmaatio, avioliittoon vihkiminen, jumalanpalvelukset ja hengellinen elämä; lasten ja nuorten toiminta, kuten kerhot, leirit ja rippikoulu; sielunhoito; musiikki; diakoniatyötyö muun muassa vanhusten, työttömien, pakolaisten ja vankien parissa; lähetystyö sekä kirkkojen välinen toiminta. (Suomen ev.lut. kirkko. i.a.)

4.1 Nuorten toiminta

Nuorisotyö on seurakunnan vahvimpia työmuotoja ja siihen panostetaan. Se on monipuolista ja sitä viitoittavat muun muassa nuorisolainsäädäntö, lastensuojelulaki ja kirkon omat määritelmät, joiden mukaan nuorisotyö on osa kristillistä kasvatustyötä. Seurakunnille kuuluu kristillisestä kasvatuksesta ja opetuksesta huolehtiminen eri aloilla. Nuorisotyön tehtävänä on tukea nuorta kasvamaan kohti aikuisuutta ja itsenäistymistä. Seurakunnan nuorten toiminta rakentuu suurimmaksi osin rippikoulusta ja isoskoulutuksesta, joihin osallistuu suuri osa kyseisestä ikäpolvesta. Näiden lisäksi nuorten toiminta on erilaisia nuorteniltoja, leirejä ja verkossa tehtävää työtä. Se on suunnattu rippikoulun käyneille eli 15–17-vuotiaille. (Suomen ev.lut. kirkko 2012.)

Nuorten toiminta on monipuolista ja paikkakuntakohtaista. Terhi Paananen (2005) nostaa Nuorisotyön käsikirjassa esille nuorteniltojen tärkeyden. Seurakunnan nuorteniltojen tarkoituksena on tarjota nuorille seurakuntayhteys, jossa he saavat kokea olevansa osa omaa seurakuntaansa. Se, miten seurakunnan nuortenillat eroavat kunnan nuortenilloista on juuri seurakuntayhteys. Pyrkimyksenä on tarjota paikka, jossa nuoret saavat yhdessä

kasvaa kristittyinä opetellen lisää omasta uskostaan, hiljentyä hartauksissa Jumalan eteen ja keskustella eri ikäisten nuorten kanssa elämänsä tärkeistä asioista jakaen asioita yhdessä. Nuortenillat koostuvat useimmin nuoria kiinnostavista asioista puhumisesta ja sen mukaan toimisesta, nuorten kohtaamisesta heidän omista lähtökohdistaan käsin, hiljentymisestä ja pysähtymisestä uskon asioiden äärellä, nuorten mahdollisuudesta viettää aikaa toistensa kanssa ja illan ohjelmasta, joka on huolellisesti suunniteltu etukäteen. Nuortenilta voi rakentua muun muassa näistä viidestä asiasta. Nuortenillat ovat työntekijälähtöisiä, mutta suunnittelussa ja toteutuksessa voivat myös nuoret itse olla mukana. (Paananen 2005.)

4.2 Nuorten aikuisten toiminta

Venla Honkola (2016) kirjoittaa artikkelissaan Nuotta-lehdessä siitä, kuinka kirkko määrittelee nuoret aikuiset haastaviksi tavoittaa ja monesta seurakunnasta puuttuu heitä varten suunniteltu toiminta. Toiminnan tulisi sopia heidän elämänrytmiinsä ja olla nuorten aikuisten itsensä toteuttamaa. Nuorten aikuisten toiminnan tulisi olla monipuolista, sillä kohderyhmä on kirjavaa. Nuorten aikuisten toiminnasta puhutaan yhä kehittämisen alla olevana työmuotona. (Suomen ev.lut. kirkko 2012.)

Vuonna 2006 kirkko rakensi nuorten aikuisten työryhmän, jonka tehtävänä oli pohtia kohderyhmän ja kirkon suhdetta ja sitä, miten sen voisi seurakunnissa huomioida. Työryhmä nosti esille muun muassa yhteistyön oppilaitosten ja muiden nuorten aikuisten parissa työskentelevien seurojen, järjestöjen ja herätysliikkeiden välillä. Esiin nousivat myös nuorten aikuisten vaikuttamisen mahdollistaminen sekä heidän kouluttamisensa tekemään itse nuorten aikuisten työtä. (Kirkkohallitus 2006.)

Muutaman vuoden sisällä seurakunnissa on hiljalleen kehittynyt nuorten aikuisten toimintaa, jota nuoret aikuiset vapaaehtoisina järjestävät omalle ikäryhmälleen. Toiminta on vapaamuotoista erilaisten raamattupiirien, keskusteluiltojen ja illanviettojen tyylistä osallistavaa toimintaa. Nuorten aikuisten

toiminta nähdään parhaiten viikonloppuihin suuntaavana ikäryhmän elämänrytmin kannalta. (Nuorten keskus i.a.)

4.3 Seurakuntayhteys

Yhteys ja yhdessä on kirkon kasvatuksen peruselementtejä. Yhdessä tehdään ja ollaan. Yhdessä tekeminen on nousut yhä tärkeämmäksi tekijäksi seurakunnissa. Nuori kohdataan yksilönä yhteisössä. Seurakuntien ja kirkon yhteys korostuu erilaissa tapahtumissa. Tapahtumat voivat olla seurakunnan sisäisiä toimintamuotoja mm. jumalanpalvelus jossa eri ikäluokat muodostavat seurakuntayhteyden ja myös jo pois nukkuneiden kristittyjen kanssa. Tapahtumat voivat olla myös eri paikallisseurakuntien ja kristillisten järjestöjen välisiä, joissa seurakuntayhteys laajenee suuremmalle joukolle. Lähetystyön kautta seurakuntayhteys laajenee auttamisen kautta myös eri maihin ja niille kristityille jotka tarvitsevat apua. Eli seurakuntayhteys on erilaisten ihmisten yhdessä olemista ja kulkemista Jumalan kanssa. (Porkka 2008, 212–214.)

Köykan mielestä seurakunnan nuorten toiminnassa on tärkeä pitää taustalla ajatus: miten tehtävä työ vaikuttaa nuorten sitouttamisena seurakuntaan. Onko työtä hyödyllistä tehdä, jos sitä ei muisteta vuosien kuluttua? Rippikoulussa tuodaan seurakuntayhteys konkreettisesti nuorten keskelle ja vastaanotetaan nuoret osaksi kirkkoa. Siinä työssä jokaisen seurakuntalaisen on oltava mukana, eikä vain satunnaisesti nuortenilloissa nuorisotyötä tekevien. Seurakuntayhteys olisi saatava nuorille osaksi heidän elämänsä ja tutuksi, jotta se kantaisi myös nuoren kasvaessa aikuiseksi. Silloin jotain on saavutettu, kun nuori kokee seurakuntayhteyden kodikseen. (Köykkä 2014, 34–38.)

Nuorten aikuisten kohdalla seurakuntayhteys ja kirkkoon kuuluminen on herättänyt keskustelua. Nuoret aikuiset ovat eronneet kirkosta, sillä se ei ole vastannut odotuksiin omasta uskonkäsityksestä tai ole kohdannut heidän elämänkysymyksiä. Nuori aikuinen voi kokea uskovansa ilman erillistä instituuttia mm. kirkkoa johon tulisi kuulua. Sillä uskonnosta on tullut enemmän henkilökohtaista ja siinä haetaan niitä ajatusmalleja jotka sopivat itselle

parhaiten. Samalla kokemuksellisuus on kasvanut puhuttaessa uskonnosta ja sen harjoittamisesta. Myös nuorten aikuisten elämän vaiheessa kirkkoon liittyy jäseniä mm. kummiuden, vihkimisen tai kriisien kohdatessa. Nuori aikuinen kaipaisi kirkolta eli seurakuntayhteydeltä lähelle tulemistä, henkilökohtaista kohtaamista ja omiin elämän kysymyksiin vastaamista. (Hauta-aho & Tornivaara 2009, 38–61.)

4.4 Nuorten toiminnasta nuorten aikuisten toimintaan

Nuorten toiminnasta ulos kasvanut nuori aikuinen luo kirkon toiminnassa haasteita. Nuorten aikuisten suhde kirkkoon ja osallistuminen sen toimintaan vaihtelevat suuresti eri alueilla ja seurakunnissa. Kirkon strategioissa kehoitetaan järjestämään toimintaa jokaiselle ikäryhmälle, mutta juuri kyseinen ikäryhmä tuo eniten vaikeuksia. Osallistuminen voi olla vähäistä, mutta silti työntekijäresursseja vievää. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.)

Nuoret seurakuntalaisina -kehittämisasiakirjassa kerrotaan, ettei kirkko ole juurikaan onnistunut tavoittamaan nuorten aikuisten ikäryhmää. Nuorisotyön jälkeen moni etääntyy tai jopa eroaa kirkosta. On pohdittu, miten nuoria saataisiin sitoutumaan seurakunnan toimintaan. On myös todettu, ettei ainoastaan nuorisotyö voi huolehtia heidän hengellisestä kasvustaan, vaan se on useamman työalan tehtävä. Nuoria aikuisia tulisi kuunnella ja toimintaa tulisi kehittää heidän lähtökohdistaan käsin ja pohtia mikä palvelisi heidän elämäntilannettaan parhaiten. On tärkeää saada kokoontua, kasvaa ja pohtia oman elämänsä kysymyksiä ikäistensä seurassa. (Suomen ev.lut. kirkko 2012.)

Nuorten toiminnan jälkeen nuori on valmis siirtymään eteenpäin. Moni muuttaa suuriin opiskelijakaupunkeihin ja etsii seurakunnan toimintaa, johon voisi osallistua. (Köykkä 2014, 186–192.) Auli Koposen ja Taava Kousan (2015) opinnäytetyössään ilmeni, että osallisuus ja yhteisöllisyys merkitsevät paljon toimintaan sitoutumisessa. Uudelle paikkakunnalle muuttanut voi olla yksinäinen, kun kaverit asuvat muualla, joten etsittävänä on oma paikka ja yhteisö, johon voisi tuntea kuuluvansa.

5 KRISTILLISET JÄRJESTÖT TOIMINTATUTKIMUKSESSA

Toimintatutkimuksessa mukana olevia kristillisiä järjestöjä kutsutaan yhteisesti herätysliikkeiksi. Suomessa herätysliikkeellä tarkoitetaan hengellistä liikettä, jonka syntyvaiheeseen on liittynyt laajempi kansanherätys. Herätysliikkeille yleistä on korostaa henkilökohtaista jumalasuhdetta. Suomessa herätysliikkeet ovat valtaosin Suomen evankelis-luterilaisen kirkon sisällä toimivia kansanliikkeitä, toisin kuin muissa pohjoismaissa. Vanhimmat herätysliikkeet ovat syntyneet jo 1700-luvun herätysten tuloksina. Näihin herätysliikkeisiin luetaan rukoilevaisuus, herännäisyys, evankelisuus ja lestadiolaisuus. Myöhemmin syntyi viidesläisyys, johon kuuluu useita eri järjestöjä. (Kirkon tutkimuskeskus 2012, 378.) Viidesläisyys syntyi sotien jälkeen ja siihen kuuluu mm. Suomen evankelisluterilainen Kansanlähetys, Kansan Raamattuseura ja Suomen Raamattuopisto (Salomäki 2010, 22).

Edellä mainitun evankelisuuden sisällä syntyi myöhemmin Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys. Heränneisyys ja evankelisuus olivat aluksi yhtenäinen kansanliike, kunnes pappi Hedberg erosi heränneisyydestä opillisen ristiriidan vuoksi. Hän halusi korostaa iloa uskosta ja sen omistamisesta, eikä oma heikkous saanut olla esteenä Kristuksen luokse tulemiselle. Tämän seurauksena syntyi uusi suuntaus, evankelisuus. Evankelisuus koki monia opetuksellisia kiistoja niin kirkon kanssa kuin itse liikkeenkin sisällä. Evankelisuus jakautui erillisiksi suomen- ja ruotsinkielisiksi liikkeiksi. Myöhemmin se irtautui ajatuksesta, kuuluisiko sen olla kirkon sisällä vai irtautua siitä. Näin syntyi Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys eli Sley, joka jäi toimimaan kirkon sisälle ja kaksi erinäistä vapaata kirkkoa. (Salomäki 2010, 37–51.)

Evankelinen herätysliike korostaa Jumalan sanaa, evankeliumia Kristuksessa, vapaata armoa ja armonvälineitä. Raamattu on tärkeä osa oppia ja sitä kehoitetaan lukemaan. Sleyn pääasialliset toimintamuodot ovat julistustyö, raamatunopetus ja musiikkityö. Se järjestää seuroja, jumalanpalveluksia, joka

vuotisen valtakunnallisen Evankeliumijuhlan, lähetyspiirejä ja tekee lähetystyötä useassa maassa. Liikkeellä on lapsi- ja perhetyötä, nuorisotyötä sekä opiskelija- ja nuorten aikuisten toimintaa. Liikkeen järjestämä Maata näkyvissä -festivaali on joka vuotinen kristillinen nuorten musiikkitapahtuma, joka kokoaa tuhansia nuoria ympäri Suomea. (Salomäki 2010, 37–51.)

5.1 Evangeliset Opiskelijat

Evangeliset Opiskelijat eli EO on Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen alaisuudessa toimiva kristillinen opiskelijajärjestö, jonka tarkoituksena on levittää evankeliumia opiskelijoiden ja nuorten aikuisten keskele. Sley on yksi Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lähetysjärjestöistä, jolla on ollut toimintaa vuodesta 1873 asti. Opiskelijatoiminta alkoi 1920-luvulla ja vuonna 1931 aloitti toimintansa Evankelinen ylioppilasliitto, joka nykyään tunnetaan nimellä Evangeliset Opiskelijat. Evankelisten Opiskelijoiden toimintaa ohjaavat Raamattu ja luterilainen tunnustus. (Evangeliset Opiskelijat i.a.) Evankelisten opiskelijoiden toiminnan visio on:

Olemme opiskelijoiden ja nuorten aikuisten joukko, jonka turva on Jeesuksessa ja Raamatussa, Jumalan sanassa. Meille jokainen on tervetullut omana itsenään. Tarjoamme lepopaikan, jossa saa kasvaa ja opetella käyttämään lahjojaan. Kuljemme yhdessä läpi ilojen ja surujen. Tervetuloa kotiin! (Evangeliset opiskelijat i.a.)

Evangelisilla Opiskelijoilla on toimintaa monella paikkakunnalla: Helsingissä, Tampereella, Turussa, Savonlinnassa, Joensuussa, Jyväskylässä, Vaasassa, Seinäjoella, Oulussa, Rovaniemellä ja Kokkolassa sekä Porissa yhteistyössä OPKO:n kanssa. Jokaisella paikkakunnalla on oma kävijöistä koostuva hallitus, joka pyörittää toimintaa ja kehittää sitä. Evangelisilla Opiskelijoilla on myös yhteinen liittohallitus, jossa pohditaan yhteisiä asioita ja toiminnan kehittämismuotoja. Paikallisten Evankelisten Opiskelijoiden toiminta koostuu viikoittaisista teemailloista, joita vapaaehtoiset toiminnassa kävijät itse järjestävät. Teemailtojen lisäksi paikkakuntakohtainen toiminta voi tarjota erilaisia

vapaa-ajan aktiviteetteja ja tempauksia, joita järjestetään toisinaan myös yhteistyössä toisten kristillisten järjestöjen kanssa. Valtakunnallisesti Evankelisilla Opiskelijoilla on myös yhteisiä leirejä ja he osallistuvat joka vuosi Maata Näkyvissä -festareiden ja Evankeliumijuhlien järjestämiseen. (Evangeliset Opiskelijat i.a.)

5.2 Suomen Evangelisluterilainen Opiskelija- ja Koululaislähetys Ry

Suomen Evangelisluterilainen Opiskelija- ja Koululaislähetys Ry eli OPKO on Suomessa toimiva järjestö, joka tekee työtä opiskelijoiden ja koululaisten parissa. Järjestö syntyi vuonna 1964 herätyksen yhteydessä. Järjestö toimii myös ruotsinkielisten ja kansainvälisten opiskelijoiden parissa ja on osa maailmanlaajuisista kristillistä liikettä International Fellowship of Evangelical Students. Muiden toimintatutkimuksessa mukana olevien järjestöjen tavoin OPKO kuuluu ev.lut. kirkkomme piiriin ja tekee työtään Raamatun ja luterilaisen tunnustuksen pohjalta. (Opiskelija- ja Koululaislähetys i.a.)

OPKOn tavoitteena on tuoda Jeesus tunnetuksi opiskelijoiden ja koululaisten keskuudessa, jotta he voisivat löytää uskon ja kasvaa uskossa. Sen pyrkimyksenä on antaa opiskelijan kasvaa itsenäiseksi kristityksi, jolla on luottamus Jumalaan ja Raamattuun. Tavoitteena on, että opiskelija voisi olla osa seurakuntaa ja rakentaa kirkkoa. (Opiskelija- ja Koululaislähetys i.a.)

OPKO järjestää opiskelijoille ja koululaisille viikoittaista toimintaa sekä muuta epäsäännöllisempää toimintaa. OPKO toimii usealla eri paikkakunnalla: Helsingissä, Jyväskylässä, Rovaniemellä, Kuopiossa, Lahdessa, Oulussa, Pieksämäellä, Porissa, Tampereella ja Turussa. Toiminta muodostuu opiskelijailloista, raamattupiireistä ja erilaisista opiskelijatapahtumista. OPKOssa tärkeää on raamattuopetus ja tavoittavaa työtä tehdään eri tavoin, kuten kutsutempauksin, kouluvierailuina ja ilosanomapiireissä. (Opiskelija- ja Koululaislähetys i.a.) OPKOn suurimmat vuotuiset tapahtumat ovat nuorten aikuisten hengellistä kasvua tukeva Disciple-konferenssi sekä nuoria tavoittava ReStart-minifestari (Sari Nuutinen, henkilökohtainen tiedonanto 5.9.2017).

5.3 Suomen evankelisluterilainen Kansanlähetys (SEKL)

Kolme kohtaamista on yleisnimeksi Kansanlähetysten opiskelija- ja nuorten aikuisten toimintaan. Suomen evankelisluterilainen Kansanlähetys on perustettu vuonna 1967 ja se on yksi Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lähetysjärjestöistä. Kansanlähetysten tavoitteena on toteuttaa Jeesuksen antamaa lähetyskäskyä kaukana ja lähellä oleville ihmisille. Kansanlähetys on viidenteen herätysliikkeeseen kuuluva järjestö, joka toimii Raamatun ja luterilaisen tunnustuksen pohjalta. Kansanlähetysten tunnuksena toimii lause: ”Evankelioikaa kansa evankelioimaan kansoja”. (Kansanlähetys i.a.)

Kolme kohtaamista rakentuu erilaisista toimintamuodoista, joita ovat viikoittaiset Kolmen kohtaamisen illat, raamattupiirit, solut ja leirit. Kolme kohtaamista syntyy ajatuksesta, jossa kohdataan kolmella tavalla. Illoissa tulija saa kohdata ohjelman ohella Jumalan, itsensä ja toiset illoissa käyvät kristityt. Jumalan kohtaaminen tapahtuu rukouksen ja Raamatun lukemisen kautta. Itsensä saa kohdata osana seurakuntaa etsien omaa paikkaansa toimia seurakunnassa, lähetystehtävässä ja lähimmäisen rakastamisessa. Seurakunnassa kristittyjen tulisi rakastaa ja palvella toisiaan, jota voi harjoitella kohtaamalla toisia ja elämällä yhdessä. Kolme kohtaamista toimii eri puolilla Suomea: Helsingissä, Hämeenlinnassa, Imatralla, Joensuussa, Jyväskylässä, Kuopiossa, Lahdessa, Lappeenrannassa, Mikkelissä, Oulussa, Tampereella ja Vaasassa. Jokaisella paikkakunnalla on kuitenkin paikkakuntakohtainen toimintansa. (Kolme kohtaamista i.a.)

6 YHTEISTYÖ SUOMEN EV.LUT. KIRKON JA KRISTILLISTEN JÄRJESTÖJEN VÄLILLÄ

Toimintatutkimuksessa mukana olevien kristillisten järjestöjen opiskelija- ja nuorten aikuisten toiminta on tehnyt yhteistyötä keskenään eri muodoissa. Järjestöillä on yhteinen opiskelijoille ja nuorille aikuisille suunnattu Breikki-lehti, jossa on artikkeleja ikäryhmää kiinnostavista teemoista. (Evangeliset Opiskelijat i.a.) Järjestöt ovat myös yhdessä vapaaehtoisten kanssa järjestäneet iltamessuja Pyhän sydämen kappelilla Helsingissä. Messujen järjestämisessä ovat mukana myös Suomen teologinen instituutti ja ruotsinkielinen järjestö Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland eli Slef. (Iltamessu i.a.) Mukana olevat järjestöt ovat yhteistyössä rakentaneet ja suunnitelleet tapahtumia kohderyhmälle ja järjestäneet aktioita, joissa ovat muuan muassa käyneet kampuksilla kutsumassa kohderyhmää mukaan toimintaan. (Evangeliset Opiskelijat i.a.)

Yhteistyö herätysliikkeiden ja Suomen evankelis-luterilaisen kirkon välillä näkyy eniten lähetystyössä. Kirkon lähetysjärjestöt, joihin Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ja Suomen Evankelisluterilainen Kansanlähetys kuuluvat, ovat mukana monimuotoisissa kirkkojen ja kansainvälisten järjestöjen yhteistyöverkostoissa. Lähetysjärjestöjen toiminta on julistusta, palvelua ja vaikuttamista erilaisissa konteksteissa. (Kirkon tutkimuskeskus 2016, 95.)

Herätysliikkeet ovat järjestävät lasten ja nuorten tapahtumia ja opiskelijatyössä toiminta on laajaa. Tämä monipuolistaa kristillisen toiminnan tarjontaa ja toiminta tavoittaa myös sellaisia, jotka eivät muuten kuulu kyseisiin järjestöihin. Herätysliikkeet tuottavat myös kristillisiä lehtiä ja muita julkaisuja. (Kirkon tutkimuskeskus 2012.) Maata Näkyvissä -festarit järjestetään yhteistyössä Turun Henrikin seurakunnan, Katariinan seurakunnan, Maarian seurakunnan, Mikaelin seurakunnan, Paattisten seurakunnan ja Turun Tuomiokirkkoseurakunnan kanssa (Sleyn Nuorisotyö i.a.). Seurakunnat ja herätysliikkeet järjestävät yhdessä toimintaa ja monet liikkeistä käyttävät seurakuntien tiloja. Tukea annetaan rahallisesti ja useilla Suomen ev.lut. kirkon sitoutuneista jäsenistä on

usein yhteys herätysliikkeisiin. Meidän kirkko -strategian mukaan tarvitaan erilaisia tapoja elää todeksi kristittyjen yhteyttä ja löytää pienryhmiä, joissa voi syventää hengellistä kasvuaan. Näissä yhteistyötä voitaisiin tehdä herätysliikkeiden kanssa. Yhteistyö Suomen ev.lut. seurakuntien ja herätysliikkeiden välillä on aluesidonnaista, esimerkiksi pääkaupunkiseudulla se on heikompaa kuin Keski-Suomessa. Tähän vaikuttavat muun muassa eriävät mielipiteet naispappeuden ja seksuaalivähemmistöjen suhteen. (Kirkon tutkimuskeskus 2012, 378–406.)

7 VAPAAEHTOISTYÖ

Vapaaehtoistyö on tärkeä osa opiskelija- ja nuorten aikuisten toimintaa. Vapaaehtoistyö on toisten ihmisten, yhteisöjen ja ympäristön hyväksi tehtävää työtä, josta ei makseta korvausta. Siinä ihminen haluaa auttaa muita ja se kertoo tekijänsä halusta vaikuttaa ja osallistua yhteisen hyvän tekemiseen. Vapaaehtoistyötä voi tehdä kuka tahansa ja se lisää hyvinvointia niin tekijälle kuin saajallekin. (Kirkkopalvelut Ry 2015.) Raamatussa sanotaan: ”Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää te heille” (Matt.7:12). Tämä on kristityille ohjeena vapaaehtoistyöhön.

Moni suomalainen kokee haluavansa tehdä vapaaehtoistyötä ja syynä on usein halu auttaa ja tehdä jotain hyödyllistä yhteisön hyväksi. Syinä voivat olla myös sosiaalisuus, tilaisuus oppia uutta, halu tehdä parempaa maailmaa, ystävien kannustus, uusien tuttujen löytäminen, oman osaamisen hyödyntäminen, hyödyllisenä olemisen kokeminen ja mielekkään vapaa-ajan toiminnan saaminen. Moni kuitenkin odottaa henkilökohtaista kutsua vapaaehtoistyöhön. Vaikka näin paljon syitä löytyy tehdä vapaaehtoistyötä, tekijöistä on usein pulaa. (Halonen, Karreinen & Tennilä 2010, 5, 34–35).

Vapaaehtoistyö on monella tavalla palkitsevaa. Siinä vapaaehtoistyötä tekevä saa mahdollisuuden oppia uusia asioita ja osallisuuden kokemuksen tekemällä yhteistä hyvää. Vapaaehtoistyö ei vaadi erikoistaitojen omaksumista vaan se muodostuu vapaaehtoisten omien kokemusten, taitojen ja mielenkiinnon kohteiden mukaan ja on siten matalan kynnyksen toimintaa. Näiden seurauksena vapaaehtoistyössä voi rakentaa omaa identiteettiään osana ryhmää uusien kokemusten kautta. (Mäkelä & Peltonen 2012, 67–83.)

7.1 Työntekijän rooli vapaaehtoistyössä

Saadakseen vapaaehtoisia yhdistyksen työntekijöiden on suunniteltava ja paketoitava vapaaehtoistehtävät, jotta niihin on helppo tulla ja osallistua. Ihmiset osallistuvat helpommin toimintaan, joka on suunniteltu heidän lähtökohdistaan käsin. Vapaaehtoistehtävien paketoinnilla tarkoitetaan selkeää suunnittelua, ohjeistusta, aikataulutusta ja ohjaamista. Mitä enemmän aikaa käytetään suunnitteluun, sitä paremmin toiminta toteutuu. (Halonen, Karreinen & Tennilä 2010, 9-10.) Vapaaehtoistehtävien paketoinnissa voi nähdä varjopuolena liiallisen rajaamisen joka vähentää osallisuuden tunnetta. Vapaaehtoisten osallistaminen antaa mahdollisuuden suunnitella yhdessä toimintaa ja vapaaehtoistehtäviä heille sopiviksi. Vapaaehtoisten sitoutuminen jatkossa tehtävän hoitamiseen vahvistuu yhteisen suunnittelun kautta, sillä he tietävät miten tehtävä tulisi hoitaa. Se voi luoda myös paineita tuoda omia ideoita ja tehtävän suunnittelemiseen tarvittavia taitoja jakoon. Tehtävien paketoinnin ja osallistamisen väliltä on tarpeellista löytää keskinäinen tapa toimia hyödyntäen molempia toimintamalleja.

Myös perehdyttäminen ja kouluttaminen ovat tärkeässä roolissa uuden vapaaehtoisen osallistuessa toimintaan. Työntekijän on tärkeää huolehtia riittävän tiedon ja taidon antamisesta tulevan tehtävän suorittamiseksi. Niiden saavuttamiseksi yhteisössä on mahdollista järjestää koulutuksia tai joku vanhemmista vapaaehtoisista voi huolehtia perehdytyksestä. (Malinen & Tulikallio 2009, 28.)

Uusien jäsenten kutsuminen toimintaan ja heidän vastaanottamisestaan huolehtiminen lähtee työntekijästä. Malli on hyvä delegoida myös vapaaehtoisille ja toiminnassa aktiivisesti mukana oleville, joihin uuden vapaaehtoisen on luontevaa olla yhteydessä. Mitä paremmin uusi jäsen otetaan mukaan yhteiseen toimintaan, sitä luontevammin sitoutuminen syntyy. (Halonen, Karreinen & Tennilä 2010, 23–31.)

Työntekijän on myös osattava arvioida ja antaa oikeanlaisia tehtäviä oikeille vapaaehtoisille. Vapaaehtoiselta voidaan kysyä, minkälainen toiminta tai

työskentely hänelle olisi luontevinta. Tarpeen vaatiessa on osattava antaa vapaaehtoiselle uusia haasteita tai lomaa kyseisestä tehtävästä. (Halonen, Karreinen & Tennilä 2010, 36–41.) Työntekijän onkin tarkkailtava vapaaehtoisten tuntemuksia ja palautetta. Kyselemällä ja kohtaamalla vapaaehtoisia ja olemalla läsnä työntekijä auttaa heitä jaksamaan ja osoittaa tukensa vapaaehtoisille. Motivaation laskiessa ja uupuneena vapaaehtoinen ei jaksakaan tehdä työtä. (Malinen & Tulikallio 2009, 30.) Vapaaehtoisten uupumista voidaan kuitenkin ennaltaehkäistä selkeillä tavoitteilla, tuomalla tuloksia esiin ja palkitsemalla vapaaehtoisia muistamisilla. On myös huolehdittava vapaaehtoistyön mielekkyydestä ja sen hyödystä vapaaehtoiselle. Työntekijän tehtävänä on luoda ilmapiiri, jossa jokainen voi halutessaan jakaa kokemuksiaan, tunteitaan ja ajatuksiaan yhteisestä toiminnasta. Näin ennaltaehkäistään pahimpia konflikteja ja uupumista yhteisössä. Vapaaehtoisille on annettava myös mahdollisuus halutessaan vetäytyä tehtävästä yhdessä sopimalla päätöstä kunnioittaen ja kiittäen häntä tekemästään työstä. (Halonen, Karreinen & Tennilä 2010, 36–41.)

Vapaaehtoistyö toteutuu usein ryhmässä, jossa ryhmäläisillä on omia vahvuuksiaan, joita he käyttävät yhteisen tehtävän saavuttamiseksi. Jokainen ryhmä tarvitsee aikaa ryhmäytyä ja työntekijän on huomioitava, että jokaisella vapaaehtoisella on omat lähtökohtansa ja kykynsä toimia ryhmässä. Nämä vaikuttavat ryhmän rakentumiseen toimivaksi. Ryhmäytyminen vie aikaa ja siihen kuuluu jokaisen jäsenen huomioiminen tavoitteen saavuttamiseksi. Vapaaehtoistyötä ohjattaessa on annettava aikaa yhteiseen tutustumiseen ja yhdessäoloon, jotta ryhmä rakentuisi. Tehtävien jako ja vastuun jakaminen jokaiselle lisäävät yhteenkuuluvuuden tunnetta ryhmässä. Yhdessä suunnittelu, mahdollisuus kertoa omia mielipiteitään sekä kaikkien mielipiteiden arvostaminen ja huomioiminen rakentavat ryhmää. Alussa ryhmä tarvitsee suunnitelmallista ryhmäytymistä, mutta ajan kuluessa se oppii toimimaan itsenäisesti tavoitteen saavuttamiseksi. Ryhmän kokoava lopetus esimerkiksi yhteisessä kiitostapaamisessa kuuluu prosessin ja ryhmän toiminnan kulkuun ja työntekijä on vastuussa sen järjestämisestä. (Halonen, Karreinen & Tennilä 2010, 62–76.)

7.2 Rekrytominen

Uusien ihmisten kutsuminen mukaan toimintaan ja siitä informoiminen edesauttaa liittymistä vapaaehtoistyöhön. Nuoret eivät välttämättä tiedä miten vapaaehtoistyöhön liittyminen tapahtuu. Vapaaehtoistyössä nuorille ovat merkittäviä myös sosiaaliset suhteet, joten jollei heitä pyydetä mukaan, he jättävät helposti tulematta. (Yeung 2005, 171–174.) World Values 2000 - tutkimuksen mukaan nuoria aikuisia kiinnostaa eniten vapaaehtoistyö sosiaalialalla ja halukkaita vapaaehtoistyöhön oli yli puolet tutkimukseen osallistuneista. Halukkaista kuitenkin vain harva teki vapaaehtoistyötä. Syinä osallistumattomuuteen olivat nuorten aikuisten ajan riittämättömyys ja kutsun puuttuminen (Yeung 2005, 176–181.) Vapaaehtoisten kutsuminen mukaan toimintaan on erittäin tärkeää. Moni nuori aikuinenkin varmasti odottaa henkilökohtaista kutsua. Nuorten vapaaehtoistoiminnan käsikirjan mukaan henkilökohtainen kutsuminen ja ystäviltä kuuleminen kannustivat ja innostivat osallistumaan vapaaehtoistyöhön. (Mäkelä & Peltonen 2012, 67–83.)

Ennen kuin rekrytoit vapaaehtoisia noudata sanontaa: ”hyvin suunniteltu on puoliksi tehty”. Eli paketoimalla ensin vapaaehtoistyön tehtävän on helpompi pyytää vapaaehtoisia mukaan. Suunnittele millaisia taitoja, kokemuksia ja ennakkotietoja vapaaehtoisella tulisi olla ja paljonko aikaa tehtävä vaatii. Tämän jälkeen mieti minkälainen henkilö voisi suoriutua tehtävästä taitojensa avulla, eli ota huomioon kohderyhmä ja heidän elämän tilanteensa. (Karreinen; Halonen ja Tennilä 2010, 44–50.)

Rekrytoinnissa oma asenne vaikuttaa, positiivinen asenne ja hyvin suunniteltu tehtävä tuovat hyvät valmiudet rekrytointiin. Rekrytoinnissa kannattaa suunnitella kuka voisi sopia tehtävään ja osoittaa heille henkilökohtainen kutsu. Kutsun yhteydessä olisi hyvä ajatella tehtävää Yeungin timanttimallin kautta ja motivoida vapaaehtoisia heidän omista motivaatioista (mm. sosiaaliset suhteet, uuden kokemus ja osallisuudesta). Mainostamista kannattaa tehdä mahdollisimman monen kanavan kautta henkilökohtaisen kutsun lisäksi. (Karreinen; Halonen ja Tennilä 2010, 44–50.)

Rekrytoinnissa on myös riskinsä. Suunniteltaessa tulisi varmistaa riittävä informaatio, jottei tehtävä lopulta yllätä laajuudellaan tai erilaisuudellaan vapaaehtoista johon hän on lupautunut. Epäonnistuneen rekrytoinnin syinä voi olla liian suuri vaatimus vapaaehtoisen kykyihin nähden tai suhteessa hänen elämän tilanteeseen. Vapaaehtoistyön tulisi olla mukavaa, joten riittävän hyvin joustava ja sammalla hyvin organisoituun tehtävään on helpompi tarttua. Liian vähäisellä informaatiolla vapaaehtoinen voi tuntea itsensä, tehtävän alkaessa riittämättömäksi, jollei hän tiedä mihin on ryhtymässä ja jäädä vähän äänin pois. Hyvään rekrytointiin kuuluu myös koulutus, joka tukee ja opastaa tehtävän suorituksessa. Rekrytoinnin epäonnistuessa kannattaa selvittää jatkoa varten mikä meni huonosti esim. ottamalla yhteyttä pois jääneisiin osallistujiin. Näin varmistaa ensi kerran onnistumisen. (Karreinen; Halonen ja Tennilä 2010, 44–50.)

7.3 Vapaaehtoisen motivoiminen

Vapaaehtoistyön motivoinnin timanttimalli (Liite 4) sisältää neljä ulottuvuutta ääripäineen. Neljä ulottuvuutta ovat saaminen – antaminen, jatkuvuus – uuden etsiminen, etäisyys – läheisyys ja pohdinta – toiminta. Timanttimallin luominen perustui vapaaehtoisten motivaation tutkimiseen ja jokaisen haastateltavan motivaatio vapaaehtoistyöhön onnistuttiin linjaamaan neljässä ulottuvuudessa. (Yeung 2005, 104–123.) Karreinen, Halonen ja Tennilä (2010) tuovat timanttimallin myös esiin. Erilaisten ihmisten saaminen mukaan toimintaan tarvitsee eri motivaatioihin vetoamista ja niiden yhdistelemistä (Karreinen, Halonen & Tennilä 2010, 35).

Timanttimalli (Liite 4) on jaettu neljään ulottuvuuteen, mutta lisäksi ääripäät on jaettu ulospäin ja sisäänpäin suuntautuneisiin piirteisiin eli muihin ja itseensä kohdistuviin motivaation keinoihin. Oikealla puolella ovat ulospäin suuntautuneet piirteet eli toiminta, läheisyys, uuden etsintä ja antaminen. Vasemmalla puolella ovat sisäänpäin suuntautuneet piirteet eli saaminen, jatkuvuus, etäisyys ja pohdinta. Ääripäät eivät rajaa vapaaehtoista, vaan hän voi kuulua useampaan ulottuvuuteen tai niiden välille. Timanttimalli kuvaa enemmänkin

vapaaehtoismotivaatiota ilmiönä. Silti se auttaa hahmottamaan vapaaehtoisten syitä osallistua toimintaan. Yeung (2005) esittääkin kysymyksen jonka kautta ilmiötä lähdetään tutkimaan pohtiessaan mistä vapaaehtoismotivaatio kokonaisuudessaan koostuu (Yeung 2005, 107–109).

Saamisen ja antamisen ulottuvuudessa vapaaehtoiset korostivat itsensä toteuttamista, työkokemusta ja vapaaehtoistyön palkitsevuutta onnistumisen kokemuksineen ja hyvinvointia tukevana tekijänä. Nämä luokittuivat vapaaehtoistyöstä saataviin asioihin. Antamiseen näkökulmasta nousi halu auttaa apua tarvitsevia ja puolustaa heikompia sekä levittää auttamisen halua ympärilleen. (Yeung 2005, 104–123.)

Jatkuvuuden ja uuden etsimisen ulottuvuudessa korostuivat liittyminen mukaan tuttuun toimintaan ja aiemmat positiiviset kokemukset vapaaehtoistyöstä. Joillekin kasvatus ja oma identiteetti toimivat kannustimina vapaaehtoistyöhön osallistumiseen. Nämä luokittuivat enemmän jatkuvuuden etsintään. Uuden etsinnässä ilmenivät mielenkiinto toiminnasta, uudet haasteet, uuden oppiminen ja lisäksi vastapainon hakeminen nykyiseen elämäntapaan. (Yeung 2005, 104–123.)

Etäisyyden ja läheisyyden ulottuvuudessa korostui vapaaehtoistyön joustavuus toimia luovasti ja epäbyrokraattisesti. Näihin etäisyyttä kaipaaviin liittyi myös haluttomuus sitoutua ja toiminnan projektimaisuutta tai hetkellistä osallistumista arvostettiin. Läheisyydessä puolestaan tulivat esiin ryhmään kuulumisen tunne, yhteishenki, uusien ihmisten tapaaminen ja vuorovaikutus toisten kanssa koettiin osaksi vapaaehtoistyöhön liittymistä. (Yeung 2005, 104–123.)

Pohdinnan ja toiminnan ulottuvuudessa korostettiin arvojen toteuttamista, roolimallien mukaan toimimista ja oman hengellisen kasvun merkitystä. Pohdinnassa esiin nousi myös henkilökohtaisen elämän läpi käyminen vapaaehtoistyön avulla. Toiminnassa puolestaan vapaaehtoiset halusivat vapaa-ajan tekemistä ja mukavaa toimintaa. Lisäksi hyvin suunniteltua ja organisoitua toimintaa arvostettiin. (Yeung 2005, 104–123.)

Edellä mainittujen vapaaehtoistyön motivaatiotekijöiden kautta voidaan huomioida vapaaehtoistyötä suunniteltaessa mikä saa ihmiset motivoitumaan vapaaehtoistyön tekemiseen. Vapaaehtoisten motivoimisessa on huomioitava yhteishengen luominen käytännön toiminnassa ja se, miten uusi vapaaehtoinen otetaan mukaan ryhmään. Hyvä vastaanotto ja perehdytys takaavat halun jäädä. Osallistumisen myötä myös motivaatio voi hiipua, joten sen ylläpitäminen ja kannustus toimimiseen ovat tärkeitä. Vapaaehtoisten mukana oloa seuraamalla huomaa myös, jos joku on jäänyt pois. Yhteyden pitäminen ja mielipiteiden kysyminen antaa palautetta ja luo osallisuutta. (Karreinen, Halonen & Tennilä 2010, 40–41.)

7.4 Vapaaehtoistyö nuorten aikuisten toiminnassa

Auli Koposen ja Taava Kousan (2015) opinnäytetyössä nuoret aikuiset olivat ilmaisseet osallisuuden sitouttavaksi tekijäksi uudessa seurakunnassa. Nuoret aikuiset toivoivat mahdollisuutta osallistua toimintaan ja päästä tekemään sitä myös itse.

Evangelisissa Opiskelijoissa nuoret aikuiset järjestävät toimintaa itsenäisesti ja ovat suunnitteluvaiheesta toteutukseen mukana. Evangelisilla Opiskelijoilla on oma hallitus, jonka tehtävänä on päättää ja järjestää heidän oman paikkakuntansa toimintaa. Hallitus koostuu pääosin vapaaehtoisista ja sen yhteydessä on erilaisia vastuutehtäviä. Jokaisella paikkakunnalla on oma opiskelijatyöntekijänsä, joka vaikuttaa toiminnan taustalla. Vapaaehtoiset jäsenet hoitavat teemailloissa muun muassa kahvituksen, illan juontamisen, säestämisen, iltahartauden pitämisen ja tervetuloiltoituksen. Hallituksen ja vastuunkantajien tehtäviin kuuluvat myös Evangelisten Opiskelijoiden liikuntavuorojen pitäminen, tiedotuksen ylläpitäminen, rahaston hoitaminen, Evangelisten Opiskelijoiden valtakunnalliseen liittohallitukseen osallistuminen sekä erinäisten oheistoimintojen järjestäminen teemailtojen ohella. Paikallisilla Evangelisilla Opiskelijoilla on lisäksi erilaisia sosiaalisen median kanavia, joiden kautta kuka tahansa jäsen voi osallistua oheistoiminnan järjestämiseen. (Evangeliset Opiskelijat i.a.)

OPKO:n nuorten aikuisten toiminnassa vapaaehtoisuus näkyy muun muassa erilaisina vastuutehtävinä teemailloissa, kuten kahvituksena, yhteislaulujen säestämisenä, puheenvuoroina sekä raamattupiirien järjestämisenä itsenäisesti. OPKO:n paikallisyhdistyksiä johtavat nuorista aikuisista koostuvat hallitukset, jotka myös yhdessä paikallisen työntekijän kanssa suunnittelevat toimintaa. Nuorten aikuisten toiminnassa myös järjestetään oppilaitosten läheisyydessä esittelytempauksia, joiden tarkoituksena on kutsua uusia kävijöitä mukaan toimintaan. Joillakin paikkakunnilla vapaaehtoiset vetävät esim. sählykerhoa ja muita pienryhmiä. (Sari Nuutinen, henkilökohtainen tiedonanto 10.5.2017.)

Helsingin Kansanlähetyksen nuorten aikuisten toiminnassa vapaaehtoisuus näkyy osallistumisena teemaillan järjestämiseen yhdessä työntekijän kanssa muun muassa sääestyksessä ja kahvituksessa. Vapaaehtoiset voivat myös toimia erilaisissa tapahtumista talkoo tehtävissä. (osallistuva havainnointi 4.3.2017.)

8 OSALLISUUS

Osallisuus on mielenkiintoinen käsite, jonka rinnalle voidaan asettaa osallistaminen. Miten yhteisessä toiminnassa syntyvä osallisuus ja osallistaminen erotetaan toisistaan? Osallisuudessa ihminen pääsee antamaan mielipiteitään ja vaikuttamaan yhteisöön ja yhteiseen toimintaan. Osallisuus syntyy ihmisen vapaasta tahdosta osallistua ja liittyä mukaan. Yleensä sen onnistumiseen tarvitaan osallistamista. Joku on osallistamassa toisia mukaan toimintaan tai antamassa mahdollisuuden osallistua. Osallistaminen voi olla mahdollisuuden antamista, jolloin osallistuja voi itse suunnitella ja toteuttaa toimintaa yhteistyössä osallistajan kanssa. Se voidaan myös nähdä ohjaavana tai jopa pakottavana toimintana, jolloin on syytä miettiä, millainen mahdollisuus toisen vapaalle osallisuudelle on. Tällaisessa raja on hyvin hienovarainen ja on syytä kiinnittää huomiota siihen, miten paljon ohjataan ja annetaan osallisuuden vaikuttaa toiminnan muotoutumiseen. (Toikko & Rantanen 2009, 89–91.)

Osallisuus on aina vuorovaikutuksellista kahden ihmisen välillä. Toinen osallistaa ja toinen osallistuu yhteiseen tekemiseen. Osallisuus alkaa jo varhaisessa lapsuudessa ja jatkuu koko elämän ajan yhteydessä toisiin ihmisiin ja erilaisiin yhteisöihin. Siinä ihminen pääsee kasvamaan ja omaksuu vuorovaikutuksen kautta itsestään ja toisista erilaisia käyttäytymistapoja ja -malleja. Lapsuus ja nuoruus ovat tärkeitä kasvuvaiheita, joissa osallisuudella on iso merkitys kehitykselle. Mitä enemmän ihminen kokee tuolloin osallisuutta ympäröivään maailmaan ja pääsee vaikuttamaan sen kulkuun, sitä enemmän hän saa itsevarmuutta ja oppii virheiden, epäonnistumisten ja onnistumisten kautta elämään täysivaltaisena ihmisenä. Samalla tavalla osallisuudella on vastakohtana osattomuus. Lapsi tai nuori voi kokea kasvuvaiheidensa aikana vuorovaikutuksissa osattomuutta, mikäli häntä ei huomioida tai hänet jätetään omaan arvoonsa. Sellaiset kokemukset aiheuttavat epävarmuutta ja kyvyttömyyttä ja voivat johtaa jopa masennukseen. (Mäkelä 2011, 13–23.)

Osallisuuden edistämisessä kasvattajilla ja vanhemmilla on tärkeä rooli. Ihminen on alusta lähtien yhteisöllinen, joten lapset ja nuoret tulisi ottaa huomioon

yhteisöissämme antamalla heille mahdollisuus osallistua. Antamalla heille valmiuksia ja tilan osallistua yhteiseen tekemiseen ja muutokseen mahdollistamme nuorille tilan kehittyä osana yhteisöä. Osallisuudella on niin ikään suuri vaikutus nuoren aikuisen elämänvaiheelle. Nuori aikuinen rakentaa vielä käsityksiään elämästä ja itsestään, joten osallistumisen mahdollisuus opiskelun, työn, ihmissuhteiden ja erilaisten kokemusten kautta on tärkeää. (Mäkelä 2011, 13–23.)

Arto Köykkä (2014) toteaa nuorisotyöntekijän tarvitsevan delegoimisen lahjaa. Sen avulla työntekijä voi tukea nuoria näyttämään omat vahvuutensa, kokemaan olevansa hyödyllisiä ja saavansa tarvitsemansa vastuun. Työntekijän tehtävä on mahdollistaa nuorten halu auttaa. (Köykkä 2014, 110–114.) Työntekijä onkin seurakuntalaisille osallistaja ja saadakse selville mm. nuorten vahvuudet, hänen on luotava yhteisöön avoin ilmapiiri, jossa omien mielipiteiden ja kehittämis ehdotusten esille tuominen olisi mahdollista (Thitz 2013, 85–89).

Nuorten aikuisten toiminnassa osallisuus näkyy vastuun antamisena. Seurakunnassa työntekijän tulisi mahdollistaa toimintaa, jossa monenlaisia osajia tarvitaan ja nuori aikuinen voisi ottaa vastuuta omilla taidoillaan. Vastuun antaminen toiminnassa mukana oleville sitouttaa heitä ja vähentää myös työntekijäresursseja. (Köykkä 2014, 207–210.) Kirkon sisällä onkin osallisuutta ja yhteisöllisyyttä kehitelty useaan otteeseen. Viime aikoina kehittämisalueena on ollut seurakuntien vapaaehtoistoiminta. Seurakuntalaisen osallisuus on seurakuntien perusolemus. Osallistuminen vapaaehtoistyöhön tuo yhteisöllisyyttä, edes auttaa uusien mukaan tulemistä ja antaa merkityksellisyyttä osallistujalle. (Thitz 2013, 44–47.)

Osallistamiseen ja vastuun antamiseen liittyy myös kolikon toinen puoli. On osattava tunnistaa nuorten aikuisten kaipuu löytää rauhoittumisen paikka seurakunnasta ja sen toiminnasta. Työntekijän on opittava lukemaan, milloin joku haluaa vain hiljentyä ja kerätä voimia jaksakseen eteenpäin. Vastuunkantamiseen ei saa painostaa. Toimintaan on pystyttävä osallistumaan ilman pelkoa siitä, että joutuu ottamaan vastuuta vasten tahtoaan. Osallistuminen

on jo askel kohti kiinnostusta, josta voi ajan kanssa rohjeta kantamaan vastuuta yhteisön hyväksi. (Köykkä 2014, 211–213.)

Työntekijän tehtäviin kuuluu myös taito tutustua toiminnassa käyviin nuoriin aikuisiin ja oppia lukemaan heitä, jotta osaa tunnistaa, millaisiin tehtäviin heitä voisi kutsua. Toiminnassa käyvien aktiivisten nuorten aikuisten vahvuudet on hyvä oppia tunnistamaan. (Köykkä 2014, 211–213.)

9 OSALLISTAVA TOIMINTATUTKIMUS

Opinnäytetyö toteutui osallistavana toimintatutkimuksena ja sen tarkoituksena on luoda uusi toimintamalli Evankelisten Opiskelijoiden, Opiskelija- ja Koululaislähetyksen ja Suomen Evankelisluterilaisen Kansanlähetyksen yhteiseen käyttöön. Opinnäytetyön aikana suunnittelin ja käynnistin uuden toimintamallin, jonka tarkoituksena on osallistaa järjestöjen nuoria aikuisia kertomaan toiminnastaan. Toimintatutkimus on menetelmänä usein rajatun projektimainen ja siinä suunnitellaan ja kokeillaan uusia toimintamalleja työyhteisön käyttöön (Heikkinen 2006, 17).

Toimintatutkimus on osallistavaa tutkimusta, jossa tehdään tutkimusta yhdessä kehittämissyhteisön kanssa. Se on yleensä ongelmanratkaisua, jossa pyritään saamaan aikaan muutosta. On myös varauduttava siihen, ettei muutosta välttämättä tapahdu ja silloin on etsittävä siihen johtaneita syitä. Toimintatutkimus on myös hyvin käytännönläheistä ja prosessin aikana ollaan aktiivisesti yhteydessä muutosta koskeviin henkilöihin tai ryhmiin. (Moilanen, Ojasalo & Ritalahti 2014, 58–64.) Tässä opinnäytetyössä pääpaino on toiminnassa ja uuden kehittämisessä. Osallistavassa toimintatutkimuksessa edistetään eri osapuolten vuorovaikutusta, joten menetelmät ovat dialogisia (Heikkinen 2006, 32–33). Toimintatutkimuksen muidenkin kehittämismenetelmien on oltava osallistavia. Haasteena toimintatutkimuksessa on tilannesidonnaisuus, jonka vuoksi muiden tutkimusten tuloksia ei välttämättä voida hyödyntää. Myös tutkimuksen tavoitteiden, aikataulun ja henkilöiden vaikutus on suuri, jollei suunnittelua hoideta kunnolla. (Moilanen Ojasalo & Ritalahti 2014, 58–64.)

Toimintatutkimuksessa käytetään yleensä laadullisia menetelmiä, mutta määrällisetkin ovat mahdollisia. Menetelmät ovat toimintatutkimuksessa tiiviin yhteistyön kautta osallistavia. Näin saadaan kehittämissyhteisön hiljainen tieto ja taito mukaan kehittämiseen. (Moilanen Ojasalo & Ritalahti 2014, 61–62.) Kehittämissyhteisön jäseniä tulisi osallistaa tutkimuksen ja kehittämisen vaiheisiin aktiivisesti suunnittelussa, aineiston keräämisessä, toiminnan toteutuksessa ja arvioinnissa (Heikkinen 2006, 32–33). Oman paikan löytäminen

toimintatutkimuksen aikana ja sen määrittely luovat haasteita. Toimintatutkijan tehtävänä on tarkkailla ja muuttaa tarkoituksenmukaisesti kehittämissyhteisön toimintaa. Toimintatutkija luo aktiivisesti uusia toimintamalleja ja tuo ne esiin kehittämissyhteisölle tutkien niitä teorian kautta ja luoden teoriaa kehittämissyhteisön käyttöön. Joskus toimintatutkijan tehtävä on luoda uutta teoriaa kehittämissyhteisölle havainnoimalla ja olemalla osana yhteisöä. Toimintatutkijan tehtävään kuuluu myös valaa toimijoihin luottamusta itseensä ja rohkaista yhteisöä omilla kyvyillään. (Heikkinen 2006, 19–21.)

Tämän toimintatutkimuksen teoreettinen viitekehys rakentuu vapaaehtoistyön ohjaamisesta ja nuorten aikuisten toiminnassa mukana olevien vapaaehtoisten motivoimisesta. Lisäksi se koostuu osallisuuden merkityksestä vapaaehtoistyössä ja seurakunnassa.

Toimintatutkimuksissa voidaan nähdä kaksi eri suuntaa, joita ovat tutkijoiden osallistuminen käytännön toimintaan ja toimijoiden osallistuminen kehittämiseen (Toikko & Rantanen 2009, 90–93). Osallisuutta mietittäessä on päätettävä, miten laajasti työssä halutaan osallistaa mukana olijoita. On myös otettava huomioon, millaiset mahdollisuudet osallistujien vaikuttamisella on. Osallistujille ei tulisi antaa väärää kuvaa siitä, miten heidän mielipiteitään käytetään ja millainen vaikuttamisen mahdollisuus heillä on. Vaikuttamisen tason tiedostettuaan tulisi pohtia, millaisilla osallistamisen menetelmillä päästään lopputulokseen. Hyvin suunniteltuun ja valmisteltuun tilanteeseen on helppo osallistua. (Horelli, Kyttä & Kaaja 2002, 31–47.)

Tässä opinnäytetyössä on käytetty kuutta menetelmää aineistonkeruussa ja kehittämismenetelminä. Näitä menetelmiä ovat osallistuva havainnointi, kehittämispäiväkirja, aivoriihi, ryhmäyttäminen, mainonta ja arviointimenetelmät. Teoreettinen viitekehys rakentuu aihetta käsittelevien kirjojen pohjalta ja se täydentyy osallistuvalla havainnoinnilla kolmen eri järjestön nuorten aikuisten toiminnassa.

9.1 Osallistuva havainnointi

Havainnoin, millaista toiminta kolmen järjestön nuorten aikuisten toiminnassa on, ja miten vapaaehtoistyö heillä toimii. Osallistuvan havainnoinnin aikana kirjoitin tutkimuspäiväkirjaa ja tarvittaessa haastattelin paikalla olijoita. Osallistuva havainnointi tukee myös Kutsu-kurssin reflektointia, vaikka olenkin aktiivinen toimija kurssilla. Osallistuvan havainnoinnin menetelmässä tutkija voi olla joko tarkkailijana tai aktiivisena osallistujana, jälkimmäisessä tulee ottaa mukaan video- tai ääninauhuri, jotta materiaali olisi todenmukaista. (Huovinen & Rovio 2006, 94–113.)

9.2 Kehittämispäiväkirja

Kutsu-kurssin suunnitteluvaiheessa ja toteutuksessa toimintatutkimuksen aikana pidimme palavereja ja olimme yhteydessä sähköpostitse toimijoihin ja yhteistyökumppaneiden kesken toisiimme. Dialoginen keskustelu on hyväksi todettu menetelmä toimintatutkimuksessa (Huovinen & Rovio 2006, 106–108). Keskustelujen lopputulokset olen kirjannut kehittämispäiväkirjaan, joka auttaa lopullisen raportin kirjoittamisessa ja arvioinnissa.

Kehittämispäiväkirja menetelmänä toimii silloin, kun tutkija on paljon mukana eri yhteyksissä, eikä aina ole mahdollista heti päästä analysoimaan ja kirjoittamaan puhtaaksi ajatuksia ja vuorovaikutuksista nousseita ideoita ja mielipiteitä. Kehittämispäiväkirjaan voi koska vain kirjoittaa havaintoja, yhteenvetoja, kysymyksiä ja tunteita erilaisista tilanteista ja kohtaamisista. Näin tärkeitä yksityiskohtia ei pääse unohtumaan. Kehittämispäiväkirja on hyvä väline myös sähköisenä, joten tässä opinnäytetyössä on käytetty sitä varten laadittua tiedostoa. (Huovinen & Rovio 2006, 106–108.)

9.3 Aivorihi

Koulutuskerroilla osallistin nuoria aikuisia heidän omien vahvuuksiensa kautta suunnittelemaan heille jaettujen ryhmien kanssa seurakuntavierailujen sisältöä. Tämä tapahtui osallistavan aivoriihimenetelmän avulla, jonka jälkeen ryhmät keräsivät itselleen sopivimmat ideat suunnitteluun.

Aivoriihimenetelmässä tuotetaan ideoita yhteisen ongelman ratkaisemiseksi. Siinä heitetään pöydälle ideoita, joita yhdistelemällä pyritään rakentamaan toimivia menetelmiä, tässä tapauksessa vierailujen toteutuksessa käytettäviä. Menetelmä tarvitsee vetäjän, jonka tehtävänä on varmistaa ideoiden rakentuminen ja syntyminen, mikä vaatii luovuutta. Aivoriihessä ei vielä arvioida ideoiden toimivuutta, vaan sen tehtävänä on lisätä erilaisia mahdollisuuksia. (Ojasalo, Moilanen & Ritalahti 2014, 160–163.) Tässä opinnäytetyössä tavoitteena oli suunnitella vierailut osallistujien näköisiksi ja tukea heitä niiden toteutuksessa.

9.4 Ryhmäyttäminen

Koulutuksessa ryhmien muodostamisen onnistumiseksi ryhmäyttäminen ja tutustuminen ovat olennainen osa ensimmäistä koulutuskertaa. Tutustuminen onkin tärkeä osa ryhmäytymistä. Ryhmäytyminen itsessään on prosessi, joka käydään läpi jokaisessa uudessa ryhmässä ja sen aikana ryhmä muodostuu omanlaisekseen. Ohjaajan on tärkeää auttaa ryhmää saavuttamaan turvallinen ilmapiiri. Ryhmäytyminen alkaa tutustumalla muihin ryhmän jäseniin ja prosessi jatkuu ryhmän toiminnan ajan. (Mast i.a., 4.)

Tässä tapauksessa koulutukseen osallistuminen ei vielä edellytä vierailujen toteuttamista, vaan jokainen voi osallistua ideointiin, jonka tarkoituksena on innostaa vapaaehtoisia harkitsemaan vierailuja. Ensimmäisellä koulutuskerralla innostavan yhteishengen luominen lisää luovuutta ja tutustuttaa nuoret aikuiset toisiinsa. Turvallisen ilmapiirin luominen on myös tärkeää, jotta jokaisen on mahdollista kommentoida ja osallistua toimintaan. Menetelmiksi sopivat ryhmäytysleikit, joita voidaan hyödyntää myös vierailussa.

9.5 Mainonta

Koulutuksen mainostaminen (Liite 3) ja vapaaehtoisille tiedottamisessa hyödynsin sosiaalista mediaa ja järjestöjen erilaisia teemailtoja ja tapahtumia. Näiden lisäksi otin huomioon myös henkilökohtaisen tavan kutsua vapaaehtoisia mukaan koulutukseen. Järjestöjen teemailloissa toteutin vapaamuotoisen kyselyn kurssiin liittyen, jonka tarkoituksena oli herätellä ajatuksia ja mielenkiintoa kurssia kohtaan. Kyselyn avulla myös osallistin nuoria aikuisia kurssin sisällön rakentamiseen. Ilmoittautumisen yhteydessä annoin mahdollisuuden myös tuoda esiin heidän odotuksiaan, kokemuksiaan, ideoitaan ja kysymyksiään kurssiin liittyen. Näin pyrin varmistamaan paremmin kurssin toteutuksen onnistumisen.

9.6 Arviointimenetelmät

Ensimmäisellä koulutuskerralla keräsin osallistujilta palautetta teemahaastatteluna (Liite 5) valmiiden kysymysten avulla, jotka liittyivät toimintamallin kehittämiseen. Teemahaastattelu toteutettiin ryhmälle yhtenäisesti ja nauhoitettiin myöhempää analysointia varten. Ryhmähaastattelussa etuna on ryhmäläisten välille syntyvä keskustelu, joka auttaa muistamaan sisältöjä ja rakentamaan uusia mielipiteitä (Huovinen & Rovio 2006, 109–111). Haastattelu korostaa osallistujien omia näkökulmia ja teemahaastattelun avulla sain kerättyä toimintamallin kannalta osallistujien eli vapaaehtoisten omia kokemuksia toteutuksesta. Vapaaehtoisten kokemukset ovat tärkeitä kehittämisen kannalta, sillä he tulevat jatkossa toteuttamaan toimintamallia järjestöissä. Teemahaastattelun nauhoitin ja litteroin auki analysointia varten puhekielellä, jotta osallistujien tunteet ja ajatukset tulevat niissä esiin ja koska ne ovat tärkeitä kehittämisen kannalta. Teemahaastattelussa käytin dokumenttianalyysiä, jossa analysoin litteroidun aineiston sisältöanalyysillä eli keräsin aineistosta erilaiset näkökulmat ja kokemukset. Sisältöanalyysimenetelmässä tarkoituksena on kerätä koulutuskerran tärkeät onnistumiset ja kehittämiskohteet seuraavaa kertaa varten ja jatkoa ajatellen. Sisällönanalyysi toteutuu ensimmäisenä

litteroidun tekstin tiivistämisellä erottamalla eri näkökulmat toisistaan ja nostamalla ne analysoinnin kohteiksi. Seuraavaksi ryhmitellään aineisto yhdistelemällä tai erottamalla aineistosta nousevat näkökulmat jonka jälkeen abstrahoidaan, eli nostetaan vielä oleelliset asiat kehittämistä varten käyttöön (Ojasalo, Moilanen & Ritalahti 2014, 136–145).

Palautelomakkeella (Liite 6) suoritettiin Kutsu-kurssin palautteen kerääminen. Kyseinen palautteen kerääminen toteutettiin toisen koulutuskerran aikana ja sen tavoitteena oli kartoittaa koulutuskerran onnistumista osallistujien näkökulmasta. Pyysin lomakkeen avulla myös arviointia siitä, mikä sai vapaaehtoiset osallistumaan koulutukseen, jotta tavoite vapaaehtoisia motivoimiseksi osallistumaan Kutsu-kurssiin saisi arviointipohjan. Palauteen kerääminen tapahtui paperisella kyselylomakkeella anonyymisti, jotta vastaukset olisivat mahdollisimman rehellisiä. Palautelomakkeen analysoin sisältöanalyysillä, kuten haastattelutkin.

Arviointi toimintatutkimuksen lopussa tapahtui vapaaehtoisilta palautetta keräten ja yhteisellä palaverilla yhteistyökumppaneiden kesken. Keräsin vapaaehtoisilta palautteen sähköisen palautelomakkeen (Liite 7) muodossa, joka oli mahdollista täyttää vierailun yhteydessä. Palautelomakkeen toteutin Webropol-kyselyn avulla ja linkin lisäsin seurakuntavierailujen ohjeistukseen. Analysoin kesäkuulta ja heinäkuulta tulleet palautteet. Arviointien lopputulosten perusteella kirjoitin toimintatutkimuksen raportin ja ohjeet toimintamallin käytöstä muuttaen sitä tarvittaessa, jotta jatkossa kuka vain voi toteuttaa koulutuksen ja vierailut järjestöissä.

Toimintamallin aikana käytin WhatsApp-sovellusta seurantavälineenä. Jokaisella ryhmällä on oma ryhmänsä keskustelusovelluksessa ja olen mukana molempien ryhmien keskusteluissa kysymyksien varalta ja ryhmiä tukemassa. Sovelluksen avulla näin myös, miten ryhmät etenevät ja sain ajankohtaista tietoa ja palautetta ryhmiltä.

10 OPINNÄYTETYÖN LÄHTÖKOHDAT

Tarkoituksena on käydä lävitse opinnäytetyön lähtökohdat, jotta seuraavaksi toimintatutkimuksen käytännön toteutus olisi helpommin seurattava. Prosessi (Liite 1) alkoi keväällä 2015 pidetyssä Evankelisten opiskelijoiden liittohallituksen kokouksessa, jossa pohdittiin, kuinka Evankelisiin opiskelijoihin saataisiin mukaan uusia kävijöitä – myös sellaisia, jotka eivät entuudestaan ole olleet mukana Sley'n toiminnassa. Huoli oli myös näiden nuorien ja nuorten aikuisten seurakuntayhteyden löytymisestä ja haluttiin etsiä keinoja, jotka tukisivat nuoria pysymään uskossa kasvaessaan ulos nuorisotyöstä. Silloin heräsi ajatus Suomen evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien nuorteniltavierailuista. Kutsu olisi kohdistettu nuorille, jotka ovat pian valmiita siirtymään nuorten aikuisten toimintaan ja mahdollisesti muuttaisivat uudelle paikkakunnalle. Vierailuiden ansiosta nuorteniltojen nuoret olisivat jo tietoisia siitä, millaista toimintaa heidän ikäluokalleen on olemassa opiskeluiden tai työn ohella ja näin toimintaan osallistuminen helpottuisi. Ideaa kokeili osa koulutuksessa olleista ja ideaa haluttiin kehittää. Miten yhä useamman saisi mukaan toteuttamaan vierailuja ja miten niistä saisi pysyvän toimintatavan Evankelisille Opiskelijoille?

Idean minulle jakoi opiskelijatyöntekijämme Helsingin Evankelisissa Opiskelijoissa ja kysyi, haluaisinko lähteä kehittämään ideaa. Ajatus kuulosti houkuttelevalta, joten otin haasteen vastaan. Tehdessäni ideasta opinnäytetyöni, sain kunnolla aikaa suunnitella ja kehittää ideaa. Toimintaidea olisi hyvä yhteistyömalli myös Suomen evankelis-luterilaisen kirkon seurakunnille joilla ei ole nuorten aikuisten toimintaa tai jatko-opiskelumahdollisuutta paikkakunnallaan. Resursseja ei vähenisi seurakunnilta, mutta yhteistyön kautta nuoret saisivat tiedon siitä, missä järjestetään toimintaa, jossa kävisi nuoria aikuisia. Opinnäytetyöidea kiinnosti myös siksi, että työ tulee oikeasti käyttöön ja sen voin itse kävijänä varmistaa. Lisäksi samanlaisia kehittämis- ja toimintamalleja voi päästä tekemään seurakuntatyössä. Samalla opin mukana olevien opiskelijajärjestöjen toimintamuotoja ja pääsen pohtimaan yhteistyön mahdollisuuksia herätysliikkeiden ja Suomen evankelis-luterilaisen kirkon välille.

Onko tämän kaltaiselle työlle hyötyä, kun nuorten aikuisten toimintaa on jo useamman vuoden ajan kehitelty eri seurakunnissa? Viiden vuoden kuluttua rippikoulusta nuoret alkavat valmistua toiselta asteelta ja kukin suuntaa eri tahoille. Miten siinä elämänvaiheessa seurakuntayhteys voisi jatkua? Erityisesti pienten seurakuntien nuoret eivät ole aikeissa jäädä omalle paikkakunnalleen opiskelemaan, vaan opiskelu houkuttelee muuttamaan toisaalle. Nuori aikuinen on muutoksen alkuvaiheessa etsien uutta paikkaa elämässään, hyväksyttävänä on uusi asuinympäristö, uudet tuttavat ja tärkeää olisi löytää uusi seurakuntayhteys. Entiseen voi pitää yhteyttä, mutta moni ei jää sinne. (Köykkä 2014,186–189.)

11 TAVOITTEET

1. Miten mukana olevien kristillisten järjestöjen nuoria aikuisia saatiin vapaaehtoisina motivoitua osallistumaan toimintamallin toteutukseen.
2. Miten nuorten aikuisten osallisuutta voitiin tukea toimintamallin yhteydessä.
3. Oli osallistaa nuoria aikuisia tekemään opiskelijatyötä järjestöjen osalta tunnetuksi Suomen evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien nuorille ja nuorille aikuisille.
4. Toteuttaa Kutsu-kurssi, jonka tarkoituksena oli osallistaa ja tukea nuoria aikuisia kertomaan toiminnastaan.

Tavoitteiden avulla järjestöt voivat tarjota toimintaa mahdollisille tuleville kävijöille ja nuoret ja nuoret aikuiset saavat tietoa siitä, minkälaista opiskelijatoimintaa on olemassa ympäri Suomea. Tällä tavalla nuoret tutustuvat ikäistensä toimintaan ja uskovien yhteys ei jää vain nuorisotyöhön, vaan jatkuu myös aikuiseksi kasvettaessa.

Kutsu-kurssilla nuoret aikuiset pääsivät yhdessä suunnittelemaan ja käsittelemään aiheita, joita tulisi ottaa huomioon toiminnasta kerrottaessa ja uusia mukaan kutsuttaessa. Kurssin tarkoituksena on antaa valmiuksia ja rohkaista nuoria aikuisia toimintamalliin osallistumisessa ensimmäistä tavoitetta tukien. Kurssin onnistuessa nuorilla aikuisilla tulisi olla halu, mahdollisuus ja valmiudet lähteä ryhmissä kertomaan toiminnastaan Suomen evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien nuorille ja nuorille aikuisille. Vierailujen avulla myös nuoret aikuiset saavat mahdollisuuden kokeilla ryhmänä, millaista on kertoa omasta toiminnastaan muille ja kutsua heitä mukaan. Tässä toteutuu myös lähetyskäsky:

Jeesus tuli heidän luokseen ja puhui heille näin: minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansa minun opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän hengen nimeen ja opettakaa noudattamaan kaikkea mitä minä olen

käskenytt teidän noudattaa. Ja katso minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti. (Raamattu 1992, Matt. 28:18–20).

Valmiuksia ja tukea nuoret aikuiset saisivat myös sähköisestä materiaalista (Liite 2), jossa olisi muun muassa infoa opiskelijatyöstä valtakunnallisella tasolla. Vierailujen tueksi nuoret saisivat Suomen kartan, jossa näkyy opiskelijajärjestöjen toiminta eri paikkakunnilla. Edellä mainittu materiaali ja kartta tukisivat nuorten aikuisten vierailuja tiedonannon kautta. Materiaali ei kuitenkaan rajoittaisi vapaaehtoisia. Tärkeää on, että vierailut ovat nuorten aikuisten näköisiä. Esteenä osallistumiseen ei saisi olla luulo, ettei vapaaehtoinen osaa kertoa muista järjestöistä esittelemisen verran.

12 KÄYTÄNNÖN TOTEUTUS

Toimintatutkimus alkoi materiaalin keruulla ja järjestöjen toiminnan havainnoimisella. Havainnoinnin tarkoituksena oli oppia tuntemaan mukana olevien järjestöjen toimintatapoja, sillä ideana oli esitellä järjestöjen nuorten aikuisten toimintaa. Havainnoimalla kartoitin, millaista vapaaehtoistyötä nuorille aikuisille järjestöissä tarjotaan eli kuinka tuttua vapaaehtoistyö toimintamallissa tulisi mahdollisille osallistujille olemaan jo ennestään. Vapaaehtoistyö herätysliikkeiden nuorten aikuisten toiminnassa oli aktiivista, joka herätti luottamusta toimintamallin onnistumiseen. Nuoret aikuiset olisivat jo valmiiksi tottuneet vapaaehtoistyöhön, joten uskoin osallistumisen olevan helpompaa heille.

Pidimme yhteistyötahojen kanssa yhteisen palaverin, jonka tavoitteena oli toimintamallin suunnittelu ja kehittämisen eteneminen. Toimintamalliksi muodostui Kutsu-kurssi seurakuntavierailuja edeltäväksi koulutukseksi, jonka tarkoituksena on valmistaa nuoret aikuiset seurakuntavierailuja varten. Toimintamallin kokonaisuus ja sisältö rakentuivat yhteistyötahojen halusta toteuttaa jotain näkyvää ja konkreettista. Toimintamallin tavoitteiden ja seurakuntavierailuidean pohjalta suunnittelin mainostuksen Kutsu-kurssista, jonne oli tarkoitus koota halukkaat osallistujat.

12.1 Teoria käytännöksi

Lähden avaamaan teoriaa opinnäytetyön tavoitteiden kautta. Ensimmäisen tavoitteen toteutumiseksi *”Miten mukana olevien kristillisten järjestöjen nuoria aikuisia saatiin vapaaehtoisina motivoitua osallistumaan toimintamallin toteutukseen.”* Vaikuttaa teoria vapaaehtoisten motivoimisesta ja Yeung timanttimallin eri motivaationa toimivat ulottuvuudet. Opinnäytetyössä olen kiinnittänyt huomiota miten toimintamallissa jokainen voi käyttää omia taitojaan. Erilaisten ihmisten saaminen mukaan toimintaan tarvitsee eri motivaatioihin vetoamista ja niiden yhdistelemistä (Karreinen, Halonen & Tennilä 2010, 35).

Tehtävän paketoimisen ja yhdessä suunnittelun varmistaminen on vaikuttanut ensimmäiseen ja toiseenkin tavoitteeseen *”Miten nuorten aikuisten osallisuutta voitiin tukea toimintamallin yhteydessä.”* Vapaaehtoisten osallistaminen antaa mahdollisuuden suunnitella yhdessä toimintaa ja vapaaehtoistehtäviä heille sopiviksi. Vapaaehtoisten sitoutuminen jatkossa tehtävän hoitamiseen vahvistuu yhteisen suunnittelun kautta, sillä he tietävät miten tehtävä tulisi hoitaa.

Neljättä tavoitetta *”Toteuttaa Kutsu-kurssi, jonka tarkoituksena oli osallistaa ja tukea nuoria aikuisia kertomaan toiminnastaan.”* tukee teoria, jossa puhutaan perehdyttämisen ja kouluttamisen tärkeästä roolista uuden vapaaehtoisen osallistuessa toimintaan. Työntekijän on tärkeää huolehtia riittävän tiedon ja taidon antamisesta tulevan tehtävän suorittamiseksi. Niiden saavuttamiseksi yhteisössä on mahdollista järjestää koulutuksia tai joku vanhemmista vapaaehtoisista voi huolehtia perehdytyksestä. (Malinen & Tulikallio 2009, 28.) Malin ja Tulikallion teoria tuki koulutuksen tarpeellisuutta ja sen toteutusta. Koulutuksessa otettiin huomioon myös osallisuuden tärkeys nuoren aikuisen elämänvaiheelle. Nuori aikuinen rakentaa vielä käsityksiään elämästä ja itsestään, joten osallistumisen mahdollisuus opiskelun, työn, ihmissuhteiden ja erilaisten kokemusten kautta on tärkeää. (Mäkelä 2011, 13–23.) Jokaisen on mahdollista osallistua omista lähtökohdista käsin Kutsu-kurssille.

Nuori aikuinen saa vaikutteita ympäriltään esimerkiksi opiskelemisesta, työelämästä, ihmissuhteista ja rakentaa näiden pohjalta ajatusmaailmaansa. Merkittävää on se, onko hän näiden vuosien aikana päässyt osalliseksi seurakuntayhteydestä ja millainen kokemus siitä on syntynyt, sekä miten nuori aikuinen kokee kristinuskon ja ottaako hän sen osaksi elämänsä katsomustaan. (Köykkä 2014, 196–197.) Toimintamallin kautta mahdollisuus vaikuttaa oman seurakuntayhteisön toimintaan tuki kolmannen tavoitteen toteutumista *”Oli osallistaa nuoria aikuisia tekemään opiskelijatyötä järjestöjen osalta tunnetuksi Suomen evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien nuorille ja nuorille aikuisille.”* Toteuttaessaan toimintamallia nuori aikuinen voi tuntea kuuluvansa seurakuntayhteisöön jota on rakentamassa. Kristillinen kasvatus toteutui kristityn identiteetin tukemisessa itsenäiseksi ja osaksi yhteisöä. Kutsu-kurssi ja vierailut sisälsivät Jumalan sanan kuulemista, kristillisten tapojen eteenpäin viemistä sekä

osallistumista kristilliseen elämään ja kristittyjen yhteyteen, jotka sisältyvät kristilliseen kasvatukseen sisältöihin. (Muhonen & Tirri 2008, 64–69.) Siitä hyötyivät nuoret aikuiset ja nuoret vierailujen yhteydessä.

12.2 Mainonta ja nuorten aikuisten rekrytointi

Kutsu-kurssin mainostus ja nuorten aikuisten mukaan kutsuminen alkoi kevään 2017 alussa. Nuoret aikuiset ovat päässeet osallistumaan toimintamallin kehittämiseen alusta alkaen, kun teemailloissa ja yhteisissä tapahtumissa on kysytty heidän mielipiteitään toimintamallin tarpeellisuudesta ja kiinnostavuudesta. Vastaanotto oli positiivista.

Tein Kutsu-kurssista Facebook-tapahtuman, jota jaoin järjestöjen kanssa heidän omissa viestintäkanavissaan. Lisäksi kävin myös jokaisen järjestön nuorten aikuisten toiminnan teemailloissa kutsumassa heitä mukaan ja kertomassa millainen kurssi on tulossa. Jäin iltoihin ja olin niissä osallisena. Samalla annoin tilaisuuden tulla keskustelemaan tarkemmin toimintamallista. Kävin myös järjestöjen yhteisessä iltamessussa kertomassa Kutsu-kurssista ja kutsumassa mukaan nuoria aikuisia. Mainostaminen ja kutsuminen tapahtuivat eri kanavien kautta, mikä lisäsi kurssin näkyvyyttä. Järjestöjen työntekijät ovat pitäneet asiaa esillä omissa järjestöissään ja itse kerroin siitä Evankelisten Opiskelijoiden vastuunkantajien kokouksessa. Tein Kutsu-kurssista myös mainoksen (Liite 3), jota levitin teemailtojen yhteydessä. Nuorten vapaaehtoistoiminnan käsikirjan mukaan (Mäkelä & Peltonen 2012) henkilökohtaisella kutsumisella on suuri merkitys, joten huomioin sen erityisesti kohdatessani nuoria aikuisia. Yeungin (2005) timanttimallin motivaation syiden perusteella kyselin kutsuessani paljon nuorten aikuisten kiinnostuksesta toimintamallia kohtaan, enkä painostanut heitä osallistumaan.

Osallistin nuoria aikuisia Evankelisten Opiskelijoiden teemaillassa jakamaan valmiiden kysymysten pohjalta odotuksiaan Kutsu-kurssista ja mikä saisi heidät toteuttamaan seurakuntavierailuja. Odotusten kartoituksen tavoitteena oli motivoida Kutsu-kurssille osallistumiseen ja antaa valmiuksia toteuttaa kurssista

mahdollisimman hyödyllinen kokonaisuus, joka palvelisi nuoria aikuisia vierailujen toteuttamisessa.

Mainostamisen arvioinnin kokosin tutkimuspäiväkirjan ja työntekijöiden ja toiminnassa käyvien nuorten aikuisten kommenttien kautta. Mainostus oli monipuolista erilaisten sosiaalisen median kanavien kautta. Koin hyvänä myös järjestöjen yhteisessä iltamessussa mainostamisen, mutta sitä olisi voinut käyttää hyväksi enemmänkin.

Kävin mainostamassa jokaisessa järjestössä, mutta aina olisi mahdollisuus mainostaa enemmänkin. Kahdessa järjestössä vastaanotto oli nuorten aikuisten osalta positiivista ja toimintamallista pidettiin. Välillä esiintyi myös ennakkoiluuloja toimintamallia kohtaan. Itse pidän positiivisena, että pääsin käymään jokaisessa järjestössä kertomassa toiminnasta. Yhteisessä palaverissa ilmeni, että jokainen olisi voinut panostaa enemmän mainostukseen omassa järjestössään, mutta järjestöjen oma toiminta vei aikaa.

12.3 Kutsu-kurssin toteutus

Kutsu-kurssin tarkoituksena oli tukea ja rohkaista nuoria aikuisia toteuttamaan vierailuja Suomen evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien nuorteniltoihin. Vierailuilla nuoret aikuiset kertoisivat järjestöistä ja niiden nuorten aikuisten toiminnasta kutsuen mukaan nuoria, jotka pian voisivat tulla mukaan toimintaan. Kutsu-kurssilla nuoret aikuiset saivat valmiuksia toteuttaa itsenäisesti vierailuja kurssin jälkeen mahdollisuuksien mukaan. Suunnittelin kurssin itsenäisesti ja olin sähköpostin välityksellä yhteydessä työyhteisöihin ja pyysin heiltä palautetta suunnitelmista. Kutsu-kurssille osallistuivat lisäksi työyhteisöistä Sley'n ja OPKO:n työntekijät ja toiselle kertaa myös Helsingin Evankelisten Opiskelijoiden oma työntekijä. Kutsu-kurssi toteutui maaliskuun aikana kahtena peräkkäisenä viikkona. Kutsu-kurssi toteutettiin Luther-kirkon tiloissa Helsingissä, sillä tilojen ja sijainnin perusteella sinne oli helppo saapua ja järjestäminen onnistui helposti.

Kutsu-kurssin suunnittelussa huomioin nuorilta aikuisilta saamiani odotuksia ja niiden pohjalta lähdin toteuttamaan kurssia. Kriteerinä toimi myös se, miten nuoria aikuisia tuetaan ja rohkaistaan osallistumaan toimintamalliin. Suunnittelussa otin huomioon sen, mitä työntekijän rooli vaatii vapaaehtoisten ohjaamisessa. Ryhmän rakentuminen oli myös huomioitava, sillä nuorten aikuisten oli tarkoitus toimia ryhmänä toimintamallin aikana.

12.3.1 Ensimmäinen kokoontumiskerta

Kurssin ensimmäisellä kokoontumiskerralla tarkoituksena oli herätellä ajatuksia ja käydä osallistujien kanssa perusteellisesti läpi, mikä toimintamallin ja kurssin tarkoitus on. Paikalla oli yhteensä 11 nuorta aikuista ja lisäksi kaksi työntekijää. Ensimmäinen tapaaminen alkoi välipalalla ja tutustumisella aulassa. Jokainen sai kertoa nimensä, seurakuntayhteyden ja millaisia kokemuksia hänellä on kutsumisesta. Kierros oli innostava ja loi kuvan käsiteltävien asioiden tärkeydestä, sillä osa kertoi aiheen olevan heille uusi ja olleensa tietämättömiä nuorten aikuisten toiminnasta muuttaessaan uudelle paikkakunnalle. Esittelin Kutsu-kurssin idean ja rakenteen ja kerroin, miten kokoontumiskerrat eroaisivat toisistaan ja mitä ensimmäisellä kerralla tehtäisiin. Työntekijät saivat esitellä omat järjestönsä ja esittelin SEKL:n, jotta kaikki tietäisivät millaisia järjestöjä he tulevat esittelemään. Rukoilimme yhdessä kurssin ja seurakuntavierailujen puolesta.

Välipalan jälkeen siirryimme pienempään tilaan. Toteutusta jatkettiin tutustumisella ja ryhmiin jaolla. Osallistujat jaettiin ryhmiin Suomen kartan avulla siten, että jokainen seiso i sen paikkakunnan kohdalla, josta oli kotoisin tai jossa aikoi viettää kesän, kun vierailuja olisi tarkoitus toteuttaa. Ryhmät jaettiin samalla alueella olevien kanssa, jotta vierailut olisi mahdollista toteuttaa. Ryhmissä kerrattiin nimet ja käytiin läpi, millaisia kokemuksia osallistujilla on ollut nuorten toiminnasta tai nykyisestä seurakunnasta ja mikä sai heidät tulemaan nuorten aikuisten toimintaan. Ryhmissä käytiin keskustelemalla läpi kutsumisaihetta valmiiden kysymysten pohjalta (Liite 8). Tavoitteena oli motivoida ja herätellä ajatuksia tulevaan tehtävään. Kutsuminen on yhä vierasta ja haastavaa, joten oli tärkeää pohtia yhteisesti mitä se yleisellä tasolla tarkoittaa. Ryhmille jaettiin paperia ja kyniä vastausten ylös kirjaamiseksi ja lopussa yhteisen keskustelun

helpottamiseksi. Yhteinen purkukeskustelu antoi mahdollisuuden kerrata vastauksia ja kuulla muiden ryhmien lopputuloksia.

Kutsumisen teeman käsittelyn jälkeen oli vuorossa seurakuntavierailujen esittely. Kävin läpi vierailujen tavoitteen eli tehdä tunnetuksi nuorten aikuisten toimintaa Suomen evankelis-luterilaisten seurakuntien nuorille ja kutsua uudelle paikkakunnalle muuttavia mukaan. Kävimme myös läpi seurakuntavierailujen ohjeistuksen (Liite 2), jonka tarkoituksena on tukea vierailujen suunnittelua ja toteutusta. Esittelin Sley'n nuorisotyöltä saamani seurakuntien listan, joissa olisi mahdollista käydä ja kartoitin myös osallistujien omia ideoita vierailujen kohdeseurakunnista. Annoin tehtäväksi suunnitella ensi kertaa varten erilaisia ideoita vierailujen toteuttamiseen. Lopuksi oli vapaata keskustelua ja mahdollisuus tarkentaa käytyjen asioiden merkitystä muun muassa seurakuntavierailujen ohjeistuksesta.

Lopussa toteutin teemahaastattelun avulla palautteen annon, jossa osallistujat saivat arvioida valmiiden kysymysten avulla ensimmäisen kerran toteutuksen toimivuutta. Keräsin odotuksia ja tuntemuksia tulevasta tehtävästä. Teemahaastattelu toteutui koko ryhmälle ja äänitin sen myöhempää analysointia varten. Pyysin kaikilta keskusteluun osallistuvilta suullisesti luvan nauhoittamiseen. Lopputulosten perusteella kehitin seuraavaa kokoontumiskertaa ja toimintamallin käsikirjaa, joka ohjeistaisi jatkossa toimintamallin toteutukseen. Teemahaastattelun avulla annoin mahdollisuuden osallistua seuraavan kerran suunnitteluun ja jatkoa ajatellen myös kehittää tulevia seurakuntavierailuja.

12.3.2 Ensimmäisen kokoontumiskerran arviointi

Teemahaastattelun tavoitteena oli kerätä palautetta ja kehittämisideoita toimintamalliin ja Kutsu-kurssiin liittyen. Ensimmäisen tapaamisen arvioinnista ilmeni teemahaastattelun avulla positiivisia tunteita ja hyvä mieli niin osallistujien kuin työntekijöidenkin näkökulmasta. Tapaamisen sisältö oli osallistujille selkeä ja se herätti ajatuksia kutsumisen toteuttamisesta jatkossakin. Kutsu-kurssin mainostuksesta ja toimintamalli-ideasta oli jäänyt osallistujille hieman epäselvä

kuva, joka kuitenkin selkeytyi monelle ensimmäisen kerran ohjeistuksessa. Toimintamallin tavoitteet tulivat selkeästi esille ja käytännön työhön oli halukkaita lähtijöitä. Selkeys näkyi myös käytännön tasolla ja ohjeistus oli hyödyllinen. Kutsu-kurssin markkinointia keuhuttiin, sillä osa oli saanut tarkan kuvauksen mitä kerta tulisi sisältämään ja he pitivät lopputuloksesta.

Esiin nousi myös osallistujan odotus konkreettista vierailujen suunnittelua ja ideointia kohtaan, jonka hän oletti tapahtuvan jo ensimmäisellä kerralla. Suunnittelun olisi voinut aloittaa ensimmäisen kokoontumiskerran lopussa, mutta silloin oli tarkoitus alustaa suunnittelua ja ennakkotehtäväkseen osallistujat saivat suunnitella vierailuja seuraavan kerran aloitusta varten. Tapaamisella olisi toivottu myös keskustelua seurakuntavierailujen haasteista. Tämän seurauksena toteutin toisella kerralla keskustelun haasteista ja niiden ratkaisemisesta yhdessä.

Teemahaastattelussa kysyttiin myös uuden oppimisesta kutsumisen teemaan liittyen. Vastauksissa esiin nousivat uudet ideat kutsumisen toteuttamiseen, sillä osa oli aiemminkin kuullut kutsumisesta teemana ja se herätteli ajatuksia. Molemmissa tapauksissa se oli motivoinut ja toiminut alustuksena toimintamallia ajatellen.

12.3.3 Toinen ja kolmas kokoontumiskerta

Toinen koulutuskerta alkoi välipalalla Luther-kirkon aulassa ja kävimme osallistujien nimet läpi kuulumisten yhteydessä. Näin aikaansaatiin rento aloitus jokaista huomioiden. Osallistujia oli kuusi ja tiesin ennalta, etteivät loput tulleet aikataulullisista syistä. Kävimme läpi viime kerran lopputuloksia ja kertosimme mihin jäimme ja millaisia asioita kutsuun liittyen oli noussut mieleen. Kertosimme seurakuntavierailujen ohjeistuksen ja sovimme, miten sitä olisi mahdollista päästä lukemaan jatkossa. Sovimme Drive-tiedostosta, jonka lähetin osallistujille sähköpostitse ja joka liitetään myös järjestöjen omiin tiedotusvälineisiin, joista se on helposti saatavilla. Näin useammat voivat itsenäisesti toteuttaa vierailuja. Ohjeistuksen lisäksi jaoin julisteita, joissa näkyvät järjestöjen toiminnot eri paikkakunnilla. Karttojen hankkimisen kanssa oli ongelmia, sillä ensin sain

vanhentuneet versiot, jonka jälkeen etsin päivitetyn version ja pyysin tekijältä luvan sen käyttöön. Kertasimme myös vierailujen kannalta mahdolliset seurakunnat. Kertauksen tarkoituksena oli alustaa toisen kerran työskentelyyn ja muistutella osallistujia siitä, mikä ensimmäisellä kerralla oli jäänyt kesken.

Toimintamallin esittelyn jälkeen siirryimme toiseen tilaan ja keskustelimme pareittain siitä, millaisia haasteita seurakuntavierailujen yhteydessä voi ilmetä ja miten niihin tulisi varautua tai suhtautua. Tämän jälkeen jaoimme ajatuksia yhdessä. Keskustelu oli todella antoisa ja tärkeä vierailujen näkökulmasta. Ratkaisuna nähtiin muun muassa selkeä keskustelu seurakuntien työntekijöiden kanssa ennen vierailuja, jotta molemmat osapuolet tietäisivät vierailun tarkoituksen ja tavoitteet.

Lopuksi siirryimme suunnittelemaan vierailuja konkreettisesti. Suunnittelun aloitin aivoriihimenetelmän avulla. Jokainen sai kirjoittaa valkotalulle ideoitaan siitä, miten vierailuja voisi toteuttaa ja jalostimme samalla ideoita. Ideoinnin jälkeen jakauduimme viime kerralla muodostuneisiin ryhmiin ja ryhmät saivat tuotettujen ideoiden pohjalta lähteä suunnittelemaan itselleen sopivaa toteutusta seurakuntavierailuille. Työntekijöiden kanssa rohkaisin ryhmiä suunnittelun alussa ja olin läsnä tarvittaessa. Saimme luotua kaksi ryhmää, joista toinen toteuttaa vierailuja pääkaupunkiseudulla ja toinen Etelä-Pohjanmaalla. Ryhmät ottivat käyttöönsä WhatsApp-sovelluksen yhteydenpidon välineeksi. Sen kautta itsekkin sain mahdollisuuden seurata ja tukea ryhmiä heidän tehtävässään ja yhteydenpito ryhmien kanssa toimi hyvin.

Toisen kerran lopussa oli mahdollisuus täyttää itsenäisesti palautelomake, jossa keräsin Kutsu-kurssista kehittämisehdotuksia ja kysyin, mikä oli saanut osallistumaan Kutsu-kurssille. Palautteiden ansiosta ja toisen kerran kulun perusteella järjestin vielä halukkaille kolmannen kokoontumiskerran, jossa oli mahdollisuus jatkaa toisen kerran lopussa kesken jäänyttä suunnittelemista. Kolmas kerta oli vapaamuotoinen. Kolmannelle kerralle osallistujia riitti aikataulullisista syistä vain pääkaupunkiseudun ryhmästä ja silloin toimin taka-alalla, mutta tarvittaessa saatavilla. Tarkoituksena oli antaa ryhmän muodostua itsenäiseksi toimijaksi toisen kerran jälkeen.

12.3.4 Toisen ja kolmannen kokoontumiskerran arviointi

Toisen kerran arviointi toteutui palautelomakkeen avulla (kts. Liite:5), joka sisälsi monivalintakysymyksiä. Osallistuja sai halutessaan vastata useampaan kohtaan. Monivalintakysymysten vastaukset kokosin suosituimmasta lähtien. Palautelomakkeessa kysyttiin mikä sai osallistumaan kurssille ja tärkein syy oli mielenkiintoinen aihe, joka motivoi eniten osallistujia. Lisäksi halu toteuttaa seurakuntavierailuja, oppia uutta ja mukaan lähteminen ystävän kutsusta olivat osallistumisen syinä. Seuraavaksi osallistujilta kysyttiin, miten he tunsivat saaneensa osallistua Kutsu-kurssin toteutukseen. Osallistajat kokivat osallistuneensa toteutukseen antamalla suullisesti ideoita tai palautetta kurssin järjestäjälle. Kutsu-kurssi oli palautteen mukaan antanut osallistujille uusia ideoita ja neuvoja seurakuntavierailujen toteutukseen. Osa koki myös saaneensa rohkeutta ja ideoita vierailujen ja kutsumisen toteuttamiseen sekä uutta tietoa kutsumisen teemasta.

Palautelomakkeesta selvisi osallistujien kokevan seurakuntavierailuille lähtemisen innostavaksi, mutta osalla ilmeni myös vaikeutta tai stressiä vierailujen toteuttamisesta. Vaikeutta koettiin vierailuihin liittyvissä tilanteissa, joissa seurakunnalla itsellään on jo olemassa nuorten aikuisten toimintaa. Lopuksi pyydettiin palautetta suoraan siitä, miten Kutsu-kurssia voisi kehittää. Kehittämisideoina esiin nousivat tapaamiskertojen lisääminen ja erityisesti pohtiminen liittyen rohkaisemiseen seurakuntavierailujen toteuttamisessa. Seurakuntavierailujen suunnitteluakin voisi lisätä tapaamiskerroille. Suunnittelua toivottiin vielä konkreettisemmaksi ja palautteissa esiintyi epävarmuutta suunnittelun näkökulmasta, mutta silti halua toteuttaa vierailuja. Edellisen palautteen pohjalta toteutin vielä kolmannen kerran, joka oli tarkoitettu vain suunnittelulle. Koin tarpeelliseksi vielä rohkaista ja antaa järjestäjän osalta tukea suunnitteluun taatakseen vierailujen toteutumisen. Sen jälkeen osallistujilla oli selkeät vastuut ja varmempi olo lähteä toteuttamaan vierailua. Tarkoituksena oli, että tapaamiskertojen jälkeen ryhmät saisivat itsenäisesti suunnitella ja jatkaa seurakuntavierailujen toteutusta. Konkreettisen suunnittelun otin esille

ohjeistuksen teossa ja tein myös karsitun mallin vierailuista, jonka ympärille ryhmät voivat jatkaa suunnittelua.

12.3.5 Kiitos ja palaute -tapaaminen

Syksyllä seurakuntavierailujen jälkeen järjestetään osallistuneille Kiitos ja palaute -tapaaminen. Tapaamisen tarkoituksena on käydä vielä yhteisesti läpi kokonaisuutta osallistuneiden kanssa ja kuulla heidän ajatuksiaan. Samalla voidaan kuulostella olisiko joku vapaaehtoisista valmis ensi vuonna käynnistämään toimintamallia uudestaan.

Tarkoituksena tapaamisessa on myös kiittää vapaaehtoisia vierailuille osallistumisesta ja kertoa, miten jatkossa on tarkoitus toimia toimintamallin suhteen. Kiitos ja palaute -tapaaminen kokoaa toimintamallin toteuttamisen ryhmien näkökulmasta ja antaa kokoavan lopetuksen. Tällainen kokoava lopetus kuuluu järjestäjän tehtäviin vapaaehtoistyössä (Halonen, Karreinen & Tennilä 2010, 62–76). Vapaaehtoisten eli nuorten aikuisten toiminnassa mukana olevien on hyvä tietää suunnitelmista ja toteutuksesta työntekijöiden lisäksi, sillä he ovat yhteistyössä työntekijän kanssa järjestämässä omaa toimintaansa paikkakunnilla ensi vuonnakin.

12.4 Toimintamallin arviointi

Kutsu-kurssin jälkeen kokoonnuimme palaveriin yhteistyötahojen kanssa. Palaverin tavoitteena oli arvioida toimintamallin ja prosessin toteutusta, yhteistyön sujuvuutta ja Kutsu-kurssin toteutusta. Palaverissa keskustelimme myös siitä, miten toimintamalli etenisi ja millaisille toimenpiteille olisi vielä tarvetta. Palaverissa yhteistyötahot pohtivat, miten toimintamallia jaettaisiin jatkossa valtakunnallisesti järjestöjen kesken ja miten paikallinen toteutus järjestettäisiin eri alueilla.

Opinnäytetyön alussa kaikilla yhteistyötahoilla oli selkeä näky toteuttaa jotain näkyvää ja konkreettista nuorten aikuisten toimintaan. Tämän seurauksena

syntyi toimintamalli ja Kutsu-kurssi seurakuntavierailujen tueksi. Kutsu-kurssilla osallistin paikalla olevat työntekijät havainnointiin ja kirjoittamaan sen perusteella muistiinpanoja arviointipalaveria varten. Niiden pohjalta arvioimme Kutsu-kurssin tapaamisia. Toin palaveriin osallistujien palautteiden yhteenvedot Kutsu-kurssin ensimmäiseltä ja toiselta kerralta, joiden pohjalta arvioiminen myös onnistui. Palaverin muistiinpanot tallensin äänittämällä, mikä mahdollisti keskusteluun osallistumisen ja raportin kirjoittamisen myöhemmin.

Palaverissa nousi esiin ajatus siitä, että Kutsu-kurssin tapaamiskerrat olivat sisällöllisesti hyviä, sillä niissä lähdettiin rauhallisesti liikkeelle tarkastelemalla teemaa eli ihmisten kutsumista järjestelmällisesti mukaan toimintaan, mikä ei ollut kaikille osallistujille käytännön tasolla tuttua. Tämän jälkeen suunnittelimme yhdessä seurakuntavierailuja. Asiaa ja tekemistä tapaamiskerroille oli paljon, kuten alustava ohjeistaminen, ryhmäytyminen, teemaan syventyminen ja seurakuntavierailujen suunnitteleminen. Ryhmäytyminen vie oman aikansa ja toimivaksi ryhmäksi muotoutuminen takaa myös onnistumisen (Halonen, Karreinen & Tennilä 2010, 62–76). Tapaamiskertoja oli suunniteltu pidettäväksi kaksi, sillä sitoutuminen voi olla nuorille aikuisille haastavaa aikataulullisista syistä. Tapaamiskertoja olisi kuitenkin tarvittu kolmaskin konkreettista suunnittelua ajatellen. Järjestin sen halukkaille varmistaakseni toimintamallin toteutuksen. Vaihtoehtoina olisi ollut pienentää ensimmäisen kerran kutsumisen teemasta keskustelua, mutta se toimi hyvin alustuksena aiheeseen ja ryhmäytymisen kannalta, joten kolmas tapaamiskerta oli hyvä ratkaisu. Myös haasteiden käsitteleminen ensimmäisellä kerralla olisi voinut herättää epäilyjä, mikäli se olisi siirretty sinne.

Haasteena esiin nousi myös se, miten samat kävijät saataisiin mukaan kaikille tapaamiskerroille. Kutsu-kurssin aikana osa kävijöistä ei päässyt osallistumaan toisella ja kolmannella kerralla. Syynä oli aikataulun sovittamisen hankaluus. Seurakuntavierailujen toteutumisen kannalta se ei ole esteenä, sillä ensimmäisellä kerralla saimme jo jaettua alustavasti ryhmät ja vierailuseurakunnat, joten toisella kerralla mukana olleet voivat jakaa tietoa omissa ryhmissään. Ehdotukseksi nousi idea siitä, että tapaamiskerrat voitaisiin jokaisella kerralla sopia erikseen osallistujien kanssa eli kysyä, milloin seuraava

tapaamiskerta sopisi osallistujille. Muistamisen, osallistumisen ja paikan varaamisen kannalta olimme sopineet päivät valmiiksi.

Seurakuntavierailujen ohjeistuksen arvioinnissa ilmeni, että olisi hyvä liittää mukaan konkreettinen malli vierailusta, jonka ympärille ryhmät voisivat rakentaa omat vierailunsa. Malli jäi sivuun suunnittelussa, sillä vierailujen haluttiin olevan vapaaehtoisten näköisiä, mutta mallin koettiin tukevan suunnittelua. Prosessin aikana alkupalaverin ja arviointipalaverin välillä yhteistyö on tapahtunut sähköpostitse. Olisi ollut hyvä pitää myös välipalaveri, mutta siihen ei olisi ollut aikaa, joten sähköposti toimi tässä parhaiten.

12.5 Seurakuntavierailut

Kutsu-kurssin jälkeen ryhmät lähtivät itsenäisesti toteuttamaan seurakuntavierailuja ja seurasin niiden toimintaa WhatsApp-sovelluksen avulla. Ryhmät ottivat yhteyttä eri seurakuntiin, joista osa vastasi ja osaan ei saatu yhteyttä. Ryhmät ottivat yhteyttä yhteensä kahdeksaan seurakuntaan. Jotkut seurakunnista vastasivat, ettei nuorten toiminnassa ole tarvetta vierailuille tai toiminta on tauolla syksyyn asti. Osa seurakunnista kehotti ottamaan yhteyttä uudelleen syksyllä ja yhdestä seurakunnasta ehdotettiin vierailun järjestämistä heidän nuorten aikuisten toimintaansa toiminnan jatkuessa syksyllä. Kahdeksasta seurakunnasta yhteen tehtiin vierailu ja kolmeen olisi mahdollista päästä vierailemaan syksyllä.

Etelä-Pohjanmaalla toiminut ryhmä sai järjestettyä vierailun yhteen seurakunnista. Seurakuntavierailujen jälkeen pyysin palautetta Webropol-alustalla palautekyselyn kautta (kts. Liite:6). Alustan käyttö oli haastavaa ja siihen liittyi jonkin verran teknisiä ongelmia. Lopuksi sain palautteen kerättyä toteutetusta vierailusta. Vierailun valmistelut olivat sujuneet hyvin yhden ottaessa yhteyttä seurakuntaan ja suunnitellessa sisältöä. Ryhmä oli pitänyt yhteyttä keskenään aikatauluista ja vastuualueita vierailussa olivat olleet yhteydenpito, suunnittelu ja puheenjohtajuus. Suunnittelu oli myös tapahtunut lyhyellä ajalla muiden kiireiden vuoksi, mutta se ei vaikuttanut huomattavasti illan kulkuun.

Ryhmä ei suunnitellut paljon etukäteen, mutta kävi kysymykset läpi etukäteen keskustelunvetäjän kanssa. Sähköinen materiaali vierailua varten oli antanut ymmärrystä siitä, mitä vierailulla oli tarkoitus saavuttaa ja se antoi toteutukselle suuntaviivat. Materiaalista ei tuntunut puuttuvan mitään olennaista eli materiaali oli avattu riittävän hyvin. Toisaalta materiaalia eivät kaikki tarvinneet.

Toteutustapana toimi paneelikeskustelu. Seurakuntavierailulla vastaanotto oli ollut lämmin ja tunnelma rento sekä keskusteleva. Yksi ryhmäläisistä työskenteli vierailuseurakunnassa. Paneelikeskusteluun sisältyi muun muassa seuraavat kysymykset: Miten päädyit nykyiseen seurakuntaasi? Kauanko olet siellä käynyt ja mitä teet seurakunnassa? Millaisia vinkkejä seurakuntayhteyttä etsivälle voisit antaa? Paneelikeskustelu alkoi ryhmäläisten aloittaessa kertomalla taustojaan ja millainen merkitys opiskelijatoiminnalla ja seurakuntayhteyden löytymisellä heille on ollut. Toteutuksen aikana nuoret saivat myös osallistua keskusteluun ja vastasivat kysymykseen siitä, mihin heidän tulevaisuutensa näillä näkymin tähtää. Silti vapaata keskustelua ei syntynyt paljon.

Ryhmästä kehittämisideaksi nousi erilaisten toteuttamistapojen tarkempi läpikäynti koulutuksen aikana ja se, että vierailuun voisi osallistua eri järjestöistä vierailijoita, jotta järjestöistä tulisi tarkempaa tietoa. Ryhmän jäsenet antoivat vierailusta positiivista palautetta.

”Jäi todella hyvä mieli! Yhteys nuorten kanssa oli ihana ja keskustelu oli yhteistä, ei pelkästään meidän kertomustamme. Tekisin mielelläni uudestaankin vastaavan vierailun”.

Positiivinen kokemus oli koko ryhmälle yhteistä ja hyväksi koettiin illan viettäminen nuorten kanssa toteutuksen jälkeen. Se nähtiin isona asiana myös nuorten näkökulmasta. Palautteessa oli haluttu nostaa esiin, kuinka tärkeää on, että nuoret ovat sopivan ikäisiä. Joka tapauksessa kaikille nuorille kannattaa nostaa keskiöön seurakuntayhteyden merkitys ja siitä keskusteleminen.

12.6 Infovihko

Lopuksi kirjoitin Infovihon seurakuntavierailujen suunnittelemiseen ja Kutsu-kurssin järjestämiseen (Liite 8). Infovihon tarkoituksena oli luoda ohjeistus, joka on helposti omaksuttava ja joka antaa suuntaviivoja seurakuntavierailujen toimintamallin toteuttamiselle omalla paikkakunnalla. Ohjeistusta on helppo muokata itselleen sopivaksi ja muoto on luettelomainen, joten sen seuraaminen onnistuu helposti ja luettavuus on yksinkertaista. Infovihko käsittelee toimintamallin aloitusta, tavoitteita, mainostamista, toteutusta ja itse vierailujen suunnittelua. Infovihon loppuun liitin esimerkeiksi Kutsu-kurssin tapaamiskertojen rungon ja materiaalin seurakuntavierailuille. Infovihon mukaan toimintamallin toteutus tapahtuu jatkossa ryhmänä, eikä yhden ihmisen vetämänä toimintana, kuten tämän toimintatutkimuksen aikana.

Toimintamalli on tarkoitus viedä valtakunnallisesti järjestöjen käyttöön eri paikkakuntien nuorten aikuisten toimintaan. Levittämisen mahdollistamiseksi kirjoitin ohjeistuksen, jonka avulla toimintamalli on helppo ottaa käyttöön. Infovihon on tarkoitus jäädä sähköiseen muotoon levittämisen ja käyttöönoton helpottamiseksi.

13 POHDINTA JA JOHTOPÄÄTÖKSET

Osallistavaa toimintatutkimusta arvioidessa on varauduttava myös epäonnistumisten ja niiden syiden tarkasteluun. Onnistuminen voi antaa voimaannuttavia kokemuksia ja epäonnistumisen kautta voidaan löytää tärkeää tietoa, joka auttaa jatkossa uuden kehittämiseen. Opinnäytetyö painottui tutkimuksen sijasta enemmän toimintaan, joten arvioinnissa huomio kannattaa kiinnittää toimivuuden arvioimiseen. Toimivuutta arvioitaessa on mietittävä, kenen kannalta työn toimivuus on tärkeää ja ketä se palvelee lopullisesti (Heikkinen & Syrjälä 2006).

13.1 Toimintatutkimuksen luotettavuus ja eettisyys

Toimintatutkimuksen luotettavuutta on hankala arvioida validiteetin ja reliabiliteetin kautta. Validiteetti tarkoittaa tutkimusmenetelmän ja -kohteen yhteensopivuutta. Reliabiliteetti vuorostaan tarkoittaa toistettavuutta, jonka avulla arvioidaan tulosten pysyvyyttä ja mahdollisia satunnaisvaihteluja. Niiden käyttö on haastavaa toimintatutkimuksessa, jossa tarkoituksena on saada muutoksia aikaan, eikä tavoitella asioiden muuttumattomuutta. Toimintatutkimus perustuu myös sosiaalisiin rakenteisiin, joissa täyttä totuutta ei ole olemassa. Näiden vuoksi kannattaa arvioida luotettavuus validointiperiaatteiden avulla, joita ovat historiallisen jatkuvuuden periaate, joka sisältää toimintatutkimuksen historiallisen analyysin ja juonellistamisen; reflektiivisyysperiaate, joka sisältää toimintatutkimuksen kriittisen arvioinnin ja eri näkökulmien esille tuomisen; dialektisuusperiaate, joka sisältää dialogisen arvioinnin ja vuoropuhelun toimintatutkimuksen lopputuloksista; toimivuusperiaatteen, joka sisältää toimintatutkimuksen kriittisen tarkastelun toteutuksen näkökulmasta ja viimeisenä havahduttavuusperiaate, joka sisältää toimintatutkimuksen havahduttavan ja eläväisen kerronnallisuuden lukijan näkökulmasta. (Heikkinen & Syrjälä 2006.) Kyseisessä toimintatutkimuksessa käytän kahta validointiperiaatetta, reflektiivisyys- ja toimivuusperiaatetta, luotettavuuden arvioimiseen.

Toimintatutkimuksessa eettisyys on otettu huomioon kyselyiden ja palautteiden kautta suojaamalla vastaajien yksityisyys ja keräämällä vastauksia anonyymisti. Haastatteluissa, osallistavassa havainnoinnissa ja vierailujen seurannassa olen suojannut yksityisyyden käyttämällä vain termiä vastaaja tai palautteenantaja. Ennen kyselyjä olen kertonut suullisesti kaikille, mikä on kyselyn idea ja mihin kerättävää tietoa tullaan käyttämään. Myös kohdeseurakunnat, joihin yhteydenottoja on tehty, on jätetty nimeämättä toimintatutkimuksen julkaistavassa versiossa, ettei seurakunnille koituisi minkäänlaista haittaa jatkossa. Ainoastaan mukana olevat järjestöt on nimetty ja järjestöjä koskevat tiedot on tarkistettu järjestöjen omilta työntekijöiltä väärennetyn informaation välttämiseksi.

13.2 Toimintamallin toimivuus

Prosessin alussa oli vain idea seurakuntavierailuista ja halu rakentaa siitä konkreettinen toimintamalli, joka jäisi yhteistyötahojen nuorten aikuisten toiminnassa käyttöön. Arvioinnissa nousi hyväksi asiaksi toimintamallin muotoutuminen selkeään muotoon ja rakenne sisältäen Kutsu-kurssin ja vierailut kurssin pohjalta.

Toimintamallin toimiessa se toisi mukana oleville järjestöille näkyvyyttä, järjestöjen vapaaehtoisena toimiville nuorille aikuisille kokemusta uusien mukaan kutumisesta ja lähetykskäskyn toteuttamisesta ja vierailtavien seurakuntien nuorille ja työntekijöille tietoa opiskelija- ja nuorten aikuisten toiminnasta eri opiskelupaikkakunnilla. Toimintamallin ihanne olisi yhdessä seurakuntien kanssa tukea nuorten ja nuorten aikuisten hengellistä kasvua nuoren kasvaessa aikuiseksi. Toimintamallin toimiessa myös kristillinen kasvatusta toteutuisi yhteistyössä järjestöjen ja seurakuntien kanssa ohjaamalla nuoria seurakuntayhteyden säilyttämisessä.

13.2.1 Toimintamalliin osallistuminen

Alussa odotukset eivät olleet korkeat, sillä toimintamalli oli vasta suunnitteilla ja se oli niin sanottu pilottikokeilu, joka suoritettiin Helsingin seudun toiminnassa. Yksi opinnäytetyön tavoitteista oli saada nuoria aikuisia motivoitua mukaan. Myös henkilökohtainen kutsu oli toiminut, jota Halosen, Karreisen ja Tennilän (2010) mukaan moni vapaaehtoistyöstä kiinnostunut odottaa henkilökohtaiseksi. Osallistujia oli eniten Evankelisista Opiskelijoista, muista järjestöistä vähemmän. Suhteessa heitä oli kaikista yhtä paljon, sillä Evankelisissa Opiskelijoissa on eniten kävijöitä järjestöjen nuorten aikuisten toimintaa verratessa. Osallistujia olisi saanut olla enemmänkin, mutta samalla heräsi ajatus, onko realistista odottaa pilottikokeiluun paljon osallistujia. Mainostaminen ja nuorten aikuisten kutsuminen mukaan on ollut hyvää ja monipuolista.

Pohdimme yhteistyökumppanien kanssa olisiko ollut hyvä kutsua toteutuksen suunnitteluun jokaisesta järjestöstä vapaaehtoinen, jolloin kutsu olisi tullut ennestään tutulta henkilöltä. Vaikka olin opinnäytetyön tekijä, olin samalla kävijä Evankelisissa Opiskelijoissa. Työntekijät olivat pitäneet asiaa myös esillä toiminnassaan, mutta heillä oli myös muuta ohjelmaa keväällä.

13.2.2 Seurakuntavierailujen ajankohta

Toimintamallin toimivuuden arvioinnissa tuli esiin myös toimintamallin ajankohdan sopivuus. Toimintamalli on sijoittunut loppukevääseen ja tarkoituksena oli loppukeväästä ja kesällä suorittaa vierailuja. Alkuperäinen idea oli vierailla kesällä pienillä paikkakunnilla, sillä pienten paikkakuntien nuorten on lähdettävä jatko-opiskeluiden perässä isommille paikkakunnille ja uusi seurakuntayhteys olisi tärkeä löytää. Kutsu-kurssin ollessa kevään loppupuolella idea olisi muistissa kesää varten. Toimintatutkimuksen aikana ilmeni mahdollisuus vierailla myös isompien paikkakuntien seurakunnissa, jolloin haasteena esiintyi ajankohta, sillä osa seurakunnista laittaa nuortentoiminnan rippikoulujen vuoksi tauolle kesäisin.

Olisiko vierailuja tullut toteuttaa aikaisemmin keväällä tai alkavana syksynä? Syksyllä kuitenkin osa nuorista on jo muuttanut uudelle paikkakunnalle opiskelemaan. Edelliseen kysymykseen vastaus ilmeni kesän aikana ryhmien

toimiessa. Ryhmät olivat yhteydessä kahdeksaan seurakuntaan. Yhteen toteutui vierailu ja kyseessä oli pieni seurakunta, joka järjesti kesällä toimintaa. Tämän ainoan vierailun kautta ennakko-oletukset pitivät paikkansa, sillä heillä oli nuoria, jotka kuuluivat kohderyhmään eli pian muuttaviin nuoriin tai muuten nuorten aikuisten alkavaan ikäryhmään. Osa seurakunnista, joihin otettiin yhteyttä, oli sellaisia, joissa nuorten toiminta taukosi kesällä tai vierailulle ei ollut tarvetta. Kolme seurakuntaa oli valmiina palaamaan syksyllä asiaan. Tämän seurauksena voisi sanoa, että vierailuja voisi tehdä myös syksyllä. Kysymykseksi nousee, voisiko vierailuja tehdä myös alkukeväästä tai ennen kesää? Jotkut voivat aloittaa opiskelut keväällä, mitä ei tullut huomioitua toimintamallia suunniteltaessa.

Kesällä ja loppukeväästä seurakuntavierailujen toteutuminen tuntui olevan myös osaltaan hidasta. Innostusta oli ilmassa, mutta olisiko syynä voinut olla omien opiskelujen hektisyys juuri ennen kesää. Moni opiskeleva myös tarvitsee kesätyön pärjätäkseen opintotuen rinnalla seuraavan lukukauden. Nämä asiat herättivät ajatuksia syksyn vierailujen toimivuudesta. Kesällä tehtävät vierailut voisi myös pitää ja tämä tulee jatkossa olemaan eri järjestöjen paikkakuntakohtainen päätös.

13.2.3 Toimintamallin jatkuvuus

Pohdimme yhteistyötahojen kanssa, millaisia toimenpiteitä vielä tarvitaan toimintamalliin liittyen. Järjestämme yhteisen Kiitos ja palaute -tapaamisen, joka vielä osallistaisi nuoria aikuisia kehittämään ideaa. Samalla he saisivat tilaisuuden antaa suullista palautetta toimintamallista. Kutsu-kurssi kokonaisuudessaan oli toimiva. Toimivan siitä teki toimintatutkimus menetelmänä, sillä siinä on mahdollisuus tarpeen mukaan muokata ja ohjata toimintamallia haluttuun suuntaan lopputuloksien aikaansaamiseksi.

Toimintamallin siirtäminen valtakunnalliseksi herättää joitakin kysymyksiä. Valtakunnallinen toteuttaminen eri järjestöissä koetaan viestinnällisenä haasteena. Seurakuntavierailuja on mahdollista tehdä omalla kotipaikkakunnalla, kuten Joensuussa. Joensuusta kotoisin olevat nuoret aikuiset voivat kuitenkin olla mukana opiskelijatoiminnassa eri paikkakunnilla.

Kysymykseksi nousi se, miten huolehditaan, etteivät esimerkiksi Joensuussa asuvat kävisi jatkossa eri aikoina samassa seurakunnassa vierailulla. Tämän välttämiseksi ideaksi nousi yhteinen koordinaattori, jonka kautta voitaisiin kysellä seurakuntia ja jolle ilmoitettaisiin mihin seurakuntaan ollaan menossa. Sähköistä listaa seurakunnista pidettiin huonona ideana, sillä se voisi asettaa seurakunnat nuorten aikuisten silmissä eriarvoiseen asemaan, mikä ei ole eettisesti oikein. Helpoimpana vaihtoehtona olisi antaa nuorille aikuisille vapaat kädet mennä siihen seurakuntaan, mikä tuntuu hyvältä ja seurakunnasta varmasti kerrotaan, onko heillä jo vierailtu, eikä aiemmista vierailuista ole haittaa, mikäli vierailuja tehdään eri aikoina.

Toimintatutkimuksen aikana on koottu käsikirja toimintamallin toteutuksesta ja se jaetaan valtakunnallisesti (kts. Liite:7.). Pohdimme, miten toimintamallin toteutus voisi jatkua eteenpäin. Kiitos ja palaute -tapaamisessa vapaaehtoisista tullaan keräämään innokkaita vastuunkantajia mukaan ensi vuoden toteutukseen. Mukaan valitaan niitä, jotka ovat olleet mukana ja tuntevat toimintamallin. Heillä tulee olemaan työntekijät tukena jatkossakin. Valtakunnallinen levittäminen voisi onnistua myös tämänhetkisten vapaaehtoisten vieraillessa muiden paikkakuntien toiminnassa esittelemässä toimintaa tai valtakunnallisissa tapahtumissa. Edellä mainittiin eri tapoja levittää toimintamallia valtakunnallisesti. Käsikirjaa tullaan ainakin jakamaan työntekijälähtöisesti eri paikkakuntien vastuunkantajille ja lisäksi otamme viimeisessä Kiitos ja palaute -tapaamisessa loput vaihtoehdot esille.

13.3 Ammatillinen kehittyminen

Toimintatutkimuksen alussa oli haasteita saada tutkimus oikeaan muotoon. Ideoita ja ajatuksia oli joka suuntaan ja lopulta idean tuleminen työyhteisöstä vaikutti sen hallintaan saamisessa. Toimintamalli ei ollut alussa vielä selkeä ja se onkin matkan varrella vasta rakentunut ja saanut muotoutua omaan tahtiin. Jälkeenpäin se vaikuttaakin hyvältä ja toimivalta, kun se vielä viedään valtakunnallisesti eteenpäin ja saadaan lisää vapaaehtoisia toteuttamaan sitä.

Toimintatutkimuksen aikana suurimpia haasteita ovat olleet oman paikan löytäminen, tieteellinen kirjoittaminen ja pitkäjänteinen projektityöskentely. Oman paikan löytämiseen vaikuttivat yhteistyötaho ja oma asema järjestöjen toiminnassa. Olen ollut Evankelisissa Opiskelijoissa neljä vuotta vapaaehtoisena ja yhtä lailla osa nuorten aikuisten porukkaa muiden kävijöiden kanssa. Oli haastavaa viedä itsensä ulkopuoliseksi tarkkailijaksi ja ohjaamaan muita. Työskentelyssä muun muassa mainostaminen ja ideoiden kerääminen oli paljon aktiivisempaa Evankelisissa Opiskelijoissa, joissa olen on muutenkin käynyt joka viikko ennen toimintatutkimusta.

Tieteellisen kirjoittamisen taitoni on kehittynyt paljon opinnäytetyötä kirjoittaessani. Lukiessani tekstiä en tahdo ymmärtää, että olen itse sen kirjoittanut. Juonellistaminen ja järjestelmällinen kirjoittaminen on työn kasassa pitämisessä haastavaa. Siinä huomaan tarvitsevani vielä kehitystä. Teorian kasaaminen oli haastavaa, sillä alussa oli ajatus toimintamallista, mutta mistään ei löytynyt edes samankaltaisia opinnäytetöitä, joten en tiennyt mistä kokoaisin teorian tai mitä siihen edes tarvitsen. Lopulta sain koottua tarvittavan teorian, joka tukee toimintamallin ajatusta ja tarpeellisuutta.

Pitkäjänteinen projektityöskentely toimintamallissa on luonut omat haasteensa. Jos nyt aloittaisin tekemään opinnäytetyötä uudelleen, en tekisi sitä yksin. Aikataulutusta ja siitä kiinni pitäminen on horjunut pahasti, enkä ole välillä ymmärtänyt, mitä pitäisi tehdä. Olen ollut umpikujassa monta kertaa ja olisin toivonut toista, jonka kanssa jakaa ajatuksia ja pohtia mikä olisi järkevä lähestymistapa. Pitkäjänteisessä kirjoituksessa on tullut sokeakasi omalle tekstille, mikä vaikuttaa johdonmukaisuuden rakoilemiseen. Aina tuli uusia asioita, joita ei ollut ajatellut ja lisäyksiä piti tehdä opinnäytetyössä loppuun asti. Olen kuitenkin oppinut uusia menetelmiä ja nyt osaan varautua siihen työmäärään, mitä pitkäjänteinen projektityöskentely vaatii eli erityisesti hyvää suunnittelua ja aikaa. Jos voisin palata taaksepäin, tekisin paljon lisää, kuten enemmän vierailuja toisiin järjestöihin. Vaikka työ on ollut välillä tuskallista, olen kuitenkin tyytyväinen tästä pitkästä oppimiskokemuksesta.

13.4 Jatkotutkimukset

Jatkotutkimusaiheiksi on toimintatutkimuksen jälkeen noussut kolme ajatusta: miten seurakunnat ovat kokeneet vierailut, miten toimintamalli on järjestöissä lähtenyt käyntiin ja onko uusia kävijöitä löytänyt järjestöjen toimintaan vierailujen ansiosta. Ensimmäisen kysymyksen kohdalla voisi tutkia seurakunnan suhtautumista toimintamalliin ja miten työntekijät ja nuoret ovat sen kokeneet. Onko se ollut tarpeellinen ja miten sitä voisi enemmän kehittää tai toteuttaa? Entä millaisia yhteistyömahdollisuuksia se tuo jatkossa herätysliikejärjestöjen ja Suomen ev.lut. kirkon seurakuntien välille?

Toisessa kysymyksessä pohdittiin, miten toimintamalli on järjestöissä lähtenyt käyntiin. Sitä voisi tutkia kyselemällä järjestöjen nuorten aikuisten toiminnassa kävijöiltä ja vapaaehtoisilta kokemuksia ja ajatuksia toimintamallista. Niiden kerääminen voisi inspiroida uusia lähtemään mukaan ja antaisi hyviä kehittämisehdotuksia toimintamallia ajatellen. Olisi hienoa myös tutkia, miten toimintamalli on vaikuttanut järjestöjen väliseen yhteistyöhön ja onko se lisääntynyt valtakunnallisesti tai paikallistasolla.

Kolmas tutkimusaihe pohtii, onko uusia kävijöitä löytänyt järjestöjen toimintaan vierailujen ansiosta. Tämä kysymys tukisi toimintamallin tavoitteiden toteutumista. Onko vierailuista ollut hyötyä ja onko alkuperäinen toive saada nuoret löytämään seurakuntayhteys uudelta paikkakunnalta toteutunut toimintamallin käytön myötä. Tämä jatkotutkimus toteutuisi järjestöjen omassa toiminnassa, mutta luultavasti vasta parin vuoden päästä se olisi ajankohtainen, kun toimintamalli on kunnolla käynnistynyt valtakunnallisesti.

LÄHTEET

- Evangeliset opiskelijat i.a. Evankelisten Opiskelijoiden verkkosivut. Viitattu 20.9.2016. <http://eo.sley.fi/info>.
- Halonen, Maria; Karreinen, Lari & Tennilä, Mari 2010. 10 askelta parempaan vapaaehtoistoimintaan. Helsinki: V.S.L.
- Hauta-aho, Henna & Tornivaara, Sanna – Maaria 2009. Kirkosta kiinni!. Helsinki: Kirjapaja, 38-61.
- Heikkinen, Hannu L. T. 2006. Toimintatutkimuksen lähtökohdat. Teoksessa Hannu L. T Heikkinen, Esa Rovio & Leena Syrjälä (toim.) Toiminnasta tietoon, toimintatutkimuksen menetelmät ja lähestymistavat. Vantaa: Dark Oy, 32–33.
- Holopainen, Jussi 2008. Hengellisestä matkasta ja matkakumppanuudesta. Teoksessa Joukko Porkka (toim.) Johdatus kristilliseen kasvatukseen. Helsinki: Lasten keskus, 359–368.
- Honkola, Venla 2016. Täyttäkää kirkot! Artikkelit Nuotta-lehdessä (11/2016), 36–37.
- Horelli, Liisa; Kyttä, Marketta & Kaaja, Mirkka 2002. Lasten ja nuorten osallistamista tukevia menetelmiä. Teoksessa Anu Gretschel (toim.) Lapset, nuoret ja aikuiset toimijoina – artikkeleita osallisuudesta. Helsinki: Suomen Kuntaliitto, 31–47.
- Kansanlähetys i.a. Opiskelijat. Viitattu 20.11.2016. <http://sekl.fi/tule-mukaan/opiskelijat/>
- Kirkkohallitus 2014. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon toiminnan suunta vuoteen 2020. Suomen ev.lut. kirkon julkaisuja 7. Viitattu 2.5.2017. 253062_KKH_Kohtaamisen_kirkko_sisus_KORJ.pdf
- Kirkkopalvelut Ry 2015. Helsingin vapaaehtoistyön verkkosivut. Viitattu 4.5.2017. <https://www.vapaaehtoistyö.fi/helsinki>.
- Kirkon tutkimuskeskus 2012. Haastettu kirkko, Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2008–2011. Porvoo: Kirkon Tutkimuskeskus.
- Kirkon tutkimuskeskus 2016. Erilaistuva kirkko – Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2012–2015. Viitattu 4.11.2016. Kirkon nelivuotiskertomus_I_osa_Erilaistuva_kirkko_netti.pdf

- Koponen, Auli & Kousa, Taava 2015. Opinnäytetyö. Minun tieni – Nuorten tie Mäntyharjun seurakunnasta uudelle paikkakunnalle. Viitattu 20.11.2016. <http://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-201504265055>
- Köykkä, Arto 2014. Nuorisotyön alkeet ja jatko. Helsinki: Lasten keskus ja kirjapaja.
- Köykkä, Arto 2014. Nuorisotyön alkeet ja jatko. Helsinki: Lasten keskus ja kirjapaja, 34–38.
- Malinen, Heikki & Tulikallio, Tea 2009. Vapaaehtoistoiminta, Hyvin organisoituna valtava voimavara. Helsinki: Helsingin kaupunki sosiaalivirasto, 28 ja 30.
- Mast i.a. Ryhmäytämispas. Euroopan unioni Euroopan sosiaalirahasto. Viitattu 2.7.2017. [www.mastohjaus.fi>Ryhmayttamisopas](http://www.mastohjaus.fi/Ryhmayttamisopas)
- Muhonen, Mervi & Tirri, Kirsi 2008. Mitä on kristillinen kasvatus? Teoksessa Jouko Porkka (toim.) Johdatus kristilliseen kasvatukseen. Helsinki: Lasten keskus, 64–69.
- Mäkelä, Jukka 2011. Osallisuuden merkitys lapsen ja nuoren kehitykselle. Teoksessa Suvielise Nurmi & Kaisa Rantala (toim.) Näyn ja kuulun – lapsen etu ja osallisuus. Helsinki: Lasten keskus, 13–23.
- Mäkelä, Sanni & Peltonen Elina 2012. Nuorten vapaaehtoistoiminnan käsikirja. Helsinki: Diakonia-ammattikorkeakoulu, 67–83
- Nuorisolaki 2016/1285. Viitattu 17.9.2016. <http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2016/20161285>
- Nuorten keskus i.a. Me nuoret aikuiset: Toimintaa, miksi? Blogipostausarja. Viitattu 10.11.2017. <http://naviryhma.blogispot.fi>
- Nurmi, Jari-Erik; Ahonen, Timo; Lyytinen, Heikki; Lyytinen, Paula; Pulkkinen, Lea & Ruoppila, Isto 2006. Ihmisen psykologinen kehitys. PS-kustannus:WSOY.
- Opiskelija- ja Koululaislähetys i.a. Mikä OPKO on? Viitattu 14.10.2016. www.opko.fi/info/mika-opko.
- Paananen, Terhi 2005. Nuorteniltojen puolesta. Teoksessa Terhi Paananen & Hans Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja Oy, 109–118.

- Porkka, Jouko 2008. Suomen ev.lut. kirkon kasvatustyö. Teoksessa Jouko Porkka (toim.) Johdatus kristilliseen kasvatukseen. Helsinki: Lasten Keskus, 212–214.
- Raamattu. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkolliskokouksen vuonna 1992 käyttöön ottama suomennos. Helsinki: Kirjapaja.
- Salomäki, Hanna 2010. Herätysliikkeisiin sitoutuminen ja osallistuminen. Porvoo: Kirkon tutkimuskeskus.
- Sleyn Nuorisotyö i.a. Maata näkyvissä -festareiden verkkosivut. Viitattu 4.5.2017.
<https://www.maatanakyvissa.fi/info/>
- Suomen ev.lut. kirkko 2012. Nuoret seurakuntalaisina -kehittämisasiakirja. Helsinki: Kirkkohallitus.
- Suomen ev.lut. kirkko 2015. Meidän kirkko -strategia. Viitattu 17.12.2017.
 Meidan_kirkko_startegia2015.pdf
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a. Kirkko ja Nuoret aikuiset. Viitattu 28.1.2017.
<http://evl.fi/nuoriaikuinen.nsf/sp2?Open&cid=content34DB5F>.
- Thitz, Päivi 2013. Seurakunta osallisuuden yhteisönä. Helsinki: Diakonia-ammattikorkeakoulu.
- Toikko, Timo & Rantanen, Teemu 2009. Tutkimuksellinen kehittämistoiminta. Tampere: Tampereen Yliopistopaino Oy – Juvenes Print.
- Tuominen, Hans 2005. Elän ja hengitän – nuoren spiritualiteetti. Teoksessa Terhi Paananen & Hans Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 36.
- Yeung, Anne Birgitta 2005. Vapaaehtoistoiminnan timantti. Teoksessa Marianne Nylund & Anne Birgitta Yeung (toim.) Vapaaehtoistoiminnan anti, arvo ja osallisuus. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy, 104 – 125.

LIITTEET

LIITE 1. Opinnäytetyön aikataulu

TOIMINTATUTKIMUKSEN AIKATAULU					
Ajankohta	Toimintatutkimuksen vaihe	Toimijat	Menetelmä	Tavoite	
Kevät 2016	"kehittämishankeen" ideointia ja alkuun panemista. Olemme pitäneet palaverin yhteistyötahojen kanssa ja suunnitelleet "kehittämishankeen" muotoa.	opiskelija työntekijät	tiedon keruu, päiväkirja	aiheen kasaaminen ja suunnitelman luominen	Tavoitteen määrittely & Suunnittelu
Syksy 2016	Suunnitelman luominen, arvioiminen ja kevään aikataulutuksen päättäminen. Toimintatutkimuksen teorian rakentamista ja tutkimista.		materiaalin keruu	teorian kasaaminen ...	
Tammikuu 2017	Alkupalaverin pitäminen ja mainostuksen laatiminen ja aloitus opiskelija järjestöiden kautta (Some + tapahtumat/illat)	opiskelija-työntekijät	palaveri ja mainostus	näkyvyyttä ja tapaamisen suunnittelu	Toteutus
Helmikuu 2017	Kiinnostuneiden vapaaehtoisten kerääminen opiskelijajärjestöistä ja	opiskelija-työntekijät	mainostus	kerätä vapaaehtoisia mukaan	

	heidän rekrytoiminen yhteiseen "koulutuskertaan", jossa opastetaan jatkoa.				
Maaliskuu 2017	Koulutuskerran pitäminen ja osallisuuden kautta vapaaehtoiset pääsevät jakamaan ideoitaan ja jaetaan ryhmät joiden kanssa vierailut toteutetaan. Tarkoituksena on myös opastaa vapaaehtoiset vierailuja toteuttamaan.	opiskelija-työntekijät & vapaaehtoiset	tutustuminen/ryhmytyminen, pienryhmä keskusteluja ja Mindmap-työskentely	Ryhmät muodostuisivat ja vapaaehtoiset lähtevät tekemään vierailuja	
Huhtikuu 2017	Seurataan toteutuksen kulkua, eli vierailuja ja ollaan saatavilla tuen tarpeen mukaan. Itse olen myös mukana käytännön kokeilussa, eli vierailulla muiden vapaaehtoisten kanssa.	vapaaehtoiset	vierailuja esiteen ja kootun yhteenvedon avulla	vierailujen toteutus	
Toukokuu 2017	Voidaan vielä toteuttaa vierailuja kentällä, mutta tarkoituksena olisi järjestää palautteen keruu palaveri, jonka tarkoituksena on arvioida kehittämishanketta työntekijöiden kesken ja kurssilta saadun palautteen kautta.	opiskelija-työntekijät & vapaaehtoiset	Palautteen keruu, päiväkirja, palaveri	Opas vapaaehtoisille järjestöihin, raportin kirjoittaminen ja julkaiseminen	Päättäminen & Arviointi (syksyn alussa julkaiseminen)

	Tärkeä kysymys kuuluu, miten jatkossa toimintamallia hyödynnetään?				
Kesä- /Heinäkuu 2017	Vierailujen toteutusta ja sähköisen palaute/kehittämislomak- keen täyttö ja sen kautta arviointia	vapaaehtoi- set	Vierailut	kerätä palaute vierailuista ja työstää raportti loppuun	

Liite 2. Ohjeistus seurakuntavierailujen toteutukseen

Ohjeistus seurakuntavierailuille

Seuraavassa tiedostossa on askel askeleelta ohjeet seurakuntavierailun toteutukseen tarvittaessa. Jonka jälkeen on tiivistettynä EOn, OPKOn ja SEKLn esittelyinfo valtakunnallisella tasolla nettiosoitteineen. Lopuksi löydät esimerkin vierailun toteutukseen ja ideoita joilla voi esimerkiksi muokata. Vierailu toteutetaan omaan kotiseurakuntaan (tai entiseen) ja tarvittaessa saa vaihtoehtoisia seurakuntia kyselemällä yhteyshenkilöltä: (yhteyshenkilön s-posti)

1. Suunnittele vierailu siihen osallistuvien kanssa
 - a. Suunnittelussa kannattaa huomioida: seurakunnan valinta (heidän aikataulujen mukaan vierailu), kuka ottaa yhteyttä srk.? miten toteutatte vierailun? (kerrontatapa ja haluatko tuoda jotain esimerkkejä nuorten aikuisten toiminnasta?)
 - b. Jakakaa vastuut ja puheenvuorot ennakoon, varmempi olo mennä.
 - c. Rukoilkaa vierailun puolesta
2. Sopikaa seurakunnan työntekijöiden kanssa vierailusta
 - a. Nuorisotyöntekijöiden tai nuorisotyön johtajan yhteystiedot löytyvät seurakuntien nettisivuilta
 - b. Esitelkää mistä tulette (nuoria aikuisia Evankelisista Opiskelijoista, Opiskelija- ja koululaislähetyksestä ja Kansanlähetykseltä) ja vierailujen tarkoitus ja hyöty:

“Haluaisimme tulla esittelemään nuorten aikuisten toimintaa valtakunnallisesti Evankelisten opiskelijoiden, Opiskelija- ja koululaislähetyksen ja Kansanlähetyksen toiminnasta.

Seurakunnan nuoret kuulevat millaista on nuorten aikuisten toiminta ja mistä nuorten aikuisten seurakuntayhteyden voisi uudella paikkakunnalla löytää opiskelun tai työn perässä muuttaessa.”

- c. Kysykää mitä tulisi ottaa huomioon nuortenillassa ja millaisen osuuden (esittely, opetus, hartaus jne.) saisitte pitää illassa ja kuinka pitkän.
 - d. Ilmoittakaa yhteyshenkilölle (Saara Valtari) mihin seurakuntaan vierailu on sovittu, ettei tule päällekkäisiä buukkauksia.
3. Ajoissa paikalle, jotta voitte tarkistaa paikan ennen iltaa ja valmistautua
- a. Selvittäkää missä välissä esittelyynne on illassa
 - b. Selvittäkää mitä haluatte tietää: Mitä nuoret tietävät ennestään tai olisiko jo ensi syksynä muuttavia jne.
4. Olkaa omia itsejänne, aitous vakuuttaa ja läsnä oleminen! (kaikkea ei tarvitse tietää)
- a. Kiittäkää nuoria ja työntekijöitä mahdollisuudesta
 - b. Voitte jäädä iltaan vielä juttelemaan kiinnostuneiden kanssa
 - c. Antakaa Suomen Kartta juliste seurakunnan käyttöön
 - d. Saatte täyttää sähköisen arviointilomakkeen palautetta/kehittämistä varten

<https://www.webropolsurveys.com/S/5512C5BF78268E6E.par>

Siunausta vierailuihin!

Voitte olla yhteydessä (s-posti)

tai järjestöjen työntekijöihin.

VIERAILUJEN TUEKSI JÄRJESTÖJEN INFOT

Järjestöt ovat luterilaiseen tunnustukseen ja Raamattuun sitoutuneita herätysliikkeitä

Evangeliset Opiskelijat (EO)

"Olemme opiskelijoiden ja nuorten aikuisten joukko, jonka turva on Jeesuksessa ja Raamatussa, Jumalan sanassa. Meille jokainen on tervetullut omana itsenään. Tarjoamme lepopaikan, jossa saa kasvaa ja opetella käyttämään lahjojaan. Kuljemme yhdessä läpi ilojen ja surujen. Tervetuloa kotiin!" (Visio)

- Evangeliset Opiskelijat on Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen (Sley) perustama kristillinen opiskelijajärjestö (Sley on yksi Suomessa toimiva herätysliike, mm. Maata Näkyvissä festareiden järjestäjä)
- EO:lla on toimintaa 11 paikkakunnalla (kartta)
- Toiminta koostuu viikottaisista teema illoista, leireistä ja erilaisista tapahtumista. Jokaisella paikkakunnalla on lisäksi omaa toimintaa kävijöistä riippuen.

eo.sley.fi

Opiskelija- ja Koululaislähetys (OPKO)

"Kristillinen opiskelijayhteisö sinua varten. Tahdomme yhdessä tutustua Jeesukseen ja etsiä, millaiseen elämään Hän haluaa meitä johdattaa. Tervetuloa matkalle kanssamme!"

- OPKO on Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piiriin kuuluva itsenäinen järjestö, joka tekee työtä koululaisten ja opiskelijoiden parissa.
- OPKO:lla on opiskelijatoimintaa suomeksi 10 eri paikkakunnalla, jonka lisäksi ruotsin- ja englanninkielistä muutamalla paikkakunnalla. Järjestö toimii kansainvälisen IFES-opiskelijaliikkeen yhteydessä.
- Toiminta koostuu teema illoista, raamattupiireistä, tapahtumista Suomessa ja ulkomailla sekä lähetystoiminnasta.

www.opko.fi

Kolme kohtaamista

"Tervetuloa kohtaamaan itsesi, Jumala ja toiset ihmiset!"

- Kolme kohtaamista on Suomen ev.lut. Kansanlähetyksen toimintaa opiskelijoille ja nuorille aikuisille.
- Toimintaa järjestetään 13 eri paikkakunnalla, eri muodoin.
- Toiminta koostuu erilaisista illoista, raamattupiireistä, soluista ja leireistä. Toiminta on myös hyvin paikkakuntakohtaista.

www.kolmekohtaamista.com

Seurakuntavierailujen malli

&

Ideoita

Esimerkki vierailusta: n.15 min

Ensimmäisenä esitellään itsemme ja mistä tulemme:

Kerromme miksi olemme paikalla; "haluamme kertoa teille(nuorille) mistä voi löytää nuorten aikuisten toimintaa ja millaista se on, kun lähdette opiskelemaan tai työn perässä omasta kotiseurakunnasta."

Laulu (nuorteniltojen omasta laulukirjasta)

Nuorten aikuisten toiminnan esittely:

Mitä nuorten aikuisten toiminta on kyseisissä järjestöissä ja missä?

Kenelle se on tarkoitettu?

Miten itse olen löytänyt nuorten aikuisten toimintaan. Tervetuloa!

Antaa mahdollisuuden kysymyksiin

EO traileri (tai muiden järjestöjen videoita) - yhteinen traileri?

Nuorten ajatusten/unelmien kyseleminen - Draama

yhteistä keskustelua - paneeli - pallo kiertoon puheenvuorojen jakamiseksi

“Todistuspuheenvuorot” mitä nuorten aikuisten toiminta on antanut...

Muiden opiskelijoiden mielipiteitä/kokemuksia

Opetuksen pitäminen/temaattisen keskustelun vetäminen

Musiikkia, säestystä - ollaan mukana illassa

Lisää ideoita:

Liite 3. Kutsu-kurssin mainos

Läpi Raamatun Jumala kutsuu ihmisiä vuorostaan kutsumaan toisia yhteyteensä. Myös nuorten aikuisten toiminnassa kauan olleena useasti kuulee, "kutsukaa ystäviä, lähimmäisiä mukaan seuraavaan iltaa!" Kysymys kuuluu "miten?", miksi on niin vaikeaa kutsua uusia mukaan?

KUTSU-kurssilla pääsemme yhdessä uudella tavalla viemään kutsua eteenpäin lähelle ja kauas. Pääsemme vaikuttamaan miten Suomen evankelisluterilaisen kirkon seurakuntien nuoret voisivat löytää oman nuorten aikuisten kristillisen seurakuntayhteyden uudella opiskelupaikkakunnalla. Kurssilla pohdimme kutsumisen merkitystä, haasteita ja ideoimme mielenkiintoisia tapoja viedä yhdessä kutsua nuorille.

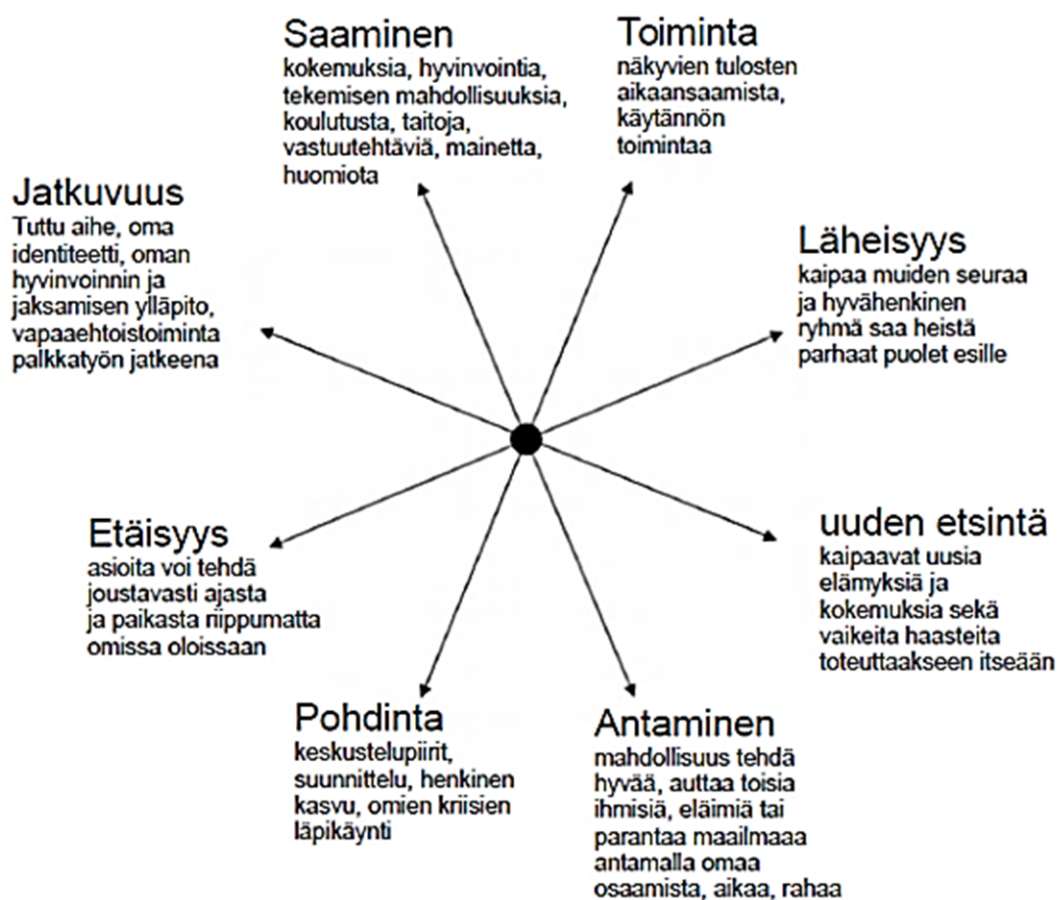
Kurssi kestää kaksi iltaa kahtena peräkkäisenä viikkona **to23.3 & to30.3** ja **klo.18.00-** (20.30). Jonka jälkeen voitte vieraila uusien tai vahojen tuttujen kanssa kotipaikkakuntanne nuortenillassa tai tutustua uuteen seurakuntaan (ajankohtaa pohditaan kurssilla).

Jotta kurssista tulisi näköisenne ja mielenkiintoinen pyytäisin mielellään ilmoittautumaan saara.valtari@gmail.com ja jakamaan odotuksianne, kysymyksiä ja kokemuksia muista kutsumistilanteista tai heittelemään ideoita, silloinkin jos et pääse mukaan kurssille haluaisimme kuulla ajatuksiasi ja ideoita aiheeseen liittyen.

Evangeliset Opiskelijat (EO), Suomen Evankelisluterilainen Opiskelija-**Järjestäjät:** ja koululaislähetys Ry (OPKO) ja Suomen Evankelisluterilainen Kansanlähetys (SEKL)

**Tervetuloa tutustumaan kurssiin,
vielä ei tarvitse tietää minne tie vie!
Saara Valtari**

Liite 4. Vapaaehtoistyön motivointi-ilmion timanttimalli

Liite 5. Teemahaastattelun kysymykset

Palauteen keruu toteutui yhteisellä haastattelulla valmiiden kysymysten pohjalta johdattaen keskusteluun.

1. Miltä tuntuu ja millaisia ajatuksia on tällä hetkellä?
2. Miltä tuntui ensimmäinen kerta ja vastasiko se odotuksiasi Kutsu-kurssista?
3. Tuliko uusia näkökulmia/tietoa kutsumiseen?
4. Jäitkö odottamaan jotain mitä ei käsitelty? Onko kehittämisehdotuksia?

Liite 6. Kutsu-kurssin palautelomake

Lue kysymys huolella ja piirrä rasti ruutuun, joka tuntuu kuvaavan parhaiten omaa vastaustasi. Voit halutessasi rastittaa useamman vaihtoehdon. Kysymysten alla oleville viivoille voit halutessasi tarkentaa vastaustasi tai vastata kokonaan omin sanoin kyseiseen kysymykseen.

1. Mikä sai sinut osallistumaan kutsu-kurssille?

- ☐ mielenkiintoinen aihe
- ☐ halu toteuttaa seurakuntavierailuja
- ☐ halu oppia uutta
- ☐ ystävän kutsuessa
- ☐ ei ollut muuta tekemistä
- ☐ muu syy. Mikä?

2. Olen kokenut osallistuvani kutsu-kurssin toteutukseen

- ☐ antamalla suullisesti ideoita kurssista järjestäjälle
- ☐ lähettämällä sähköpostitse odotuksia järjestäjälle
- ☐ vastaamalla järjestöjen illoissa kerättyihin odotuksiin kurssiin liittyen

- ☐ antamalla suullisesti palautetta kurssista
- ☐ en ole kokenut saavani osallistua kurssin toteutukseen

3. Olen saanut kutsu-kurssilta

- ☐ ideoita/neuvoja seurakuntavierailujen toteutukseen
- ☐ rohkeutta toteuttaa vierailuja
- ☐ uusia ideoita toteuttaa kutsumista jatkossa
- ☐ uutta tietoa kutsumiseen liittyen
- ☐ en koe saaneeni kutsu-kurssilta mitään

4. Seurakuntavierailuille lähtemisen koen

- ☐ helpoksi
- ☐ vaikeaksi
- ☐ innostavaksi
- ☐ liian monimutkaiseksi

5. Kutsu-kurssia voisi kehittää

- ☐ ei mitenkään, täydellinen nykyisellään
- ☐ lisäämällä tapaamiskertoja, enemmän yhdessä pohtimista
- ☐ keskustelemalla enemmän
aiheesta: _____
- ☐ lisäämällä yhteistä vierailujen suunnittelua
- ☐ mainostamalla vielä _____ -

Kiitos osallistumisesta Kutsu-kurssille ja palautteestasi

&

siunausta seurakuntavierailuille!

Liite 7. Seurakuntavierailujen palautelomake

Voitte vastata kyselyyn ryhmänä tai erikseen, jokaisen mielipiteet ja tunteet huomioiden. Palautetta tullaan käyttämään järjestöjen sisällä kehittäen seurakuntavierailujen toimintamallia yhä toimivammaksi.

- 1) Miten vierailun valmistelut sujuivat? (yhteydenotto seurakuntaan, ryhmäyhteistyö jne.) Nousiko kehitettävää?
- 2) Miten sähköinen materiaali (ohjeistus, järjestöinfo ja muiden vierailu ideat) vierailuja varten toimi ja auttoi teitä? Puuttuiko jotain olennaista, mitä olisitte tarvinneet suunnittelussa tai toteutuksessa vierailuja varten?
- 3) Miten teidät otettiin vastaan seurakunnassa? (työntekijät ja illan osallistujat)
- 4) Miten illan aikana toteuttamanne esittelyosuus sujui? Millaisen osuuden piditte? Nousiko kehitettävää tai mihin olisitte halunneet enemmän tukea jne.
- 5) Millainen tunne vierailusta jäi ja miksi? Lähtisittekö uudestaan toteuttamaan vierailuja?
- 6) Mitä haluaisitte vielä sanoa?

Kiitos palautteesta ja osallistumisesta seurakuntavierailuihin!

Siunausta loppu kesään!

Liite 8. Infovihko seurakuntavierailujen suunnittelemiseksi & Kutsu-kurssin järjestämiseksi

INFOVIHKO SEURAKUNTAVIERAILUJEN & KUTSU-KURSSIN JÄRJESTÄMISEEN

Alustus:

Tämä Infovihko opastaa järjestämään seurakuntavierailujen suunnittelua ja Kutsu-kurssin toteuttamista omalla paikkakunnallasi. Seurakuntavierailujen tavoitteena on tehdä tunnetuksi nuorten aikuisten ja opiskelijatyön toimintaa yhteistyössä Evankelisten Opiskelijoiden, Opiskelija- ja Koululaislähetyksen ja Suomen Ev.lut. Kansanlähetyksen nuorten aikuisten toiminnan kanssa. Kutsu-kurssin tavoitteena on rohkaista ja antaa valmiuksia edellä mainittujen järjestöjen nuorille aikuisille lähteä itsenäisesti toteuttamaan seurakuntavierailuja Suomen evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien nuortentoimintaan.

Infovihko ja sen ohjeistukset ovat suuntaa antavia ja ne on tehty keväällä 2017 pidetyn Kutsu-kurssin ja kesällä toteutettujen seurakuntavierailujen pohjalta. Ohjeistusta voi muokata tarvittaessa omaan paikkakuntaan ja toimintaan sopivaksi. Infovihon tarkoituksena on antaa ideoita ja tukea toteutukseen. Infovihossa ensin esitellään toimintamalli vaihe kerrallaan suunnittelusta toteutukseen ja lopussa on liitteinä kevään 2017 Kutsu-kurssin runko ja materiaali seurakuntavierailuille.

Ohjeistus:

Ensimmäisenä

- ☐ Kannattaa selvittää paikkakuntasi yhteistyö järjestöjen osalta. Se onnistuu opiskelijatyöntekijän avulla, jollet jo valmiiksi ole selvillä keneen kannattaa ottaa yhteyttä asian tienoilta.
- ☐ Sopikaa yhteinen suunnittelutapaaminen toisten järjestöjen opiskelijoiden kanssa (esim. yksi opiskelija jokaisesta järjestöstä). Tapaamisessa sovite miten lähdette omalla paikkakunnalla toteuttamaan Kutsu-kurssia. Sopikaa myös päivämäärä Kutsu-kurssin ensimmäiselle tapaamiselle. Vetämisen lisäksi voitte itsekkin olla käytännön toteutuksessa mukana muiden osallistujien kanssa.
- ☐ Suunnitelkaa missä, miten ja millä aloitatte mainostamaan Kutsu-kurssia ja kutsumaan nuoria aikuisia järjestöistänne toteuttamaan vierailuja. (esim. järjestöjen omat teemaillat, tapahtumat, yhteiset messut, sosiaalinen media: facebook tapahtuma, Instagram jne.)

Toisena

- ☐ Suunnitelkaa yhdessä Kutsu-kurssin runko, eli tapaamiskertojen sisältö (2-3 kertaa).
- ☐ Teemailloissa voi kysellä kävijöiltä ideoita toteutukseen: Millaisista asioista haluaisit kuulla ja keskustella kutsumisen teemaan liittyen? Mikä saisi sinut esittelemään toimintaamme (järjestön nimi) seurakuntien nuorteniltoihin? Millaista tukea haluaisit seurakunta vierailuihin liittyen?
- ☐ Nuoret aikuiset tulevat eri järjestöistä yhteiseen kurssiin joten tutustuminen ja ryhmäytyminen on tärkeää (esim. leikkejä tai muuta toiminnallista tutustumista alkuun (ks. liite1)).
- ☐ Ensimmäinen kerta on tutustumista ja motivointia seurakuntavierailuihin. Silloin voi yleisesti puhua kutsumisesta (evankelioinnista) ja toteuttaa tämän raamattupiiri menetelmänä. (ideoita ks. liite1) Lopussa voi kysellä palautetta suullisesti ja osallistujien ajatuksia.

- Ensimmäisellä kerralla voi jo jakaa porukkaa ryhmiin sen mukaan missä kukin kesän viettää ja haluaisi toteuttaa vierailuja. Seurakuntavierailujen idean kannattaa käydä läpi.
- Toisella tapaamiskerralla lähdetään konkreettisesti suunnittelemaan vierailuja. Näitä voi alustaa aivorihi/mind map menetelmällä (ks.liite2). Tämän jälkeen on helpompi ryhmissä jatkaa ideoiden pohjalta vierailujen suunnittelua.
- Seurakuntavierailuja ohjeistaessa kannattaa esitellä ”Materiaali seurakuntavierailuille” (ks. liite3) tiedosto, joka on yleisessä käytössä. Samalla voitte jakaa ja kartoittaa vierailtavia seurakuntia.
- Toisella tapaamiskerralla voitte käydä lävitse millaisia haasteita voi seurakuntavierailulla ilmetä ja miten niihin tulisi varautua ja suhtautua keskustelemalla.
- Jakakaa myös Suomikartta julisteet järjestöistä seurakuntiin vietäviksi (ks. liite4)
- Kolmannen kerran voi pitää jos ryhmä tuntee tarvitsevansa vielä aikaa yhteiselle suunnittelulle. Silloin konkreettisesti jatketaan siitä mihin toisella kerralla jäätin.

Kolmantena

- Liittäkää ”Materiaali seurakuntavierailuille” (ks. liite3) yhteiseen tietokantaan josta osallistujien on sitä helppo päästä tarvittaessa lukemaan. Lisätkää myös yhteyshenkilöksi opiskelija joka pystyy tarvittaessa tukemaan tai työntekijä (muistakaa kysyä suostumus).
- Toteuttakaa vierailuja mahdollisuuksien mukaan.
- Alku syksystä voi pitää yhteisen palaute/kiitos tapaamisen vierailujen toteuttajille ja Kutsu-kurssilla mukana olleille.

LIITTEET

Liite 1. KUTSU KURSSI I SISÄLTÖ

Tavoitteet: Kurssin tavoitteena on rohkaista ja tukea nuoria aikuisia toteuttamaan Suomen evankelis luterilaisen kirkon seurakuntien nuorteniltoihin

vierailuja, joissa kutsutaan tulevia nuoria aikuisia mukaan toimintaan. Kutsu kurssilta nuoret aikuiset saavat valmiuksia toteuttaa itsenäisesti vierailuja kurssin jälkeen mahdollisuuksien mukaan.

Ensimmäinen kurssi tapaaminen:

Aikataulu

18.00 Tervetuloa: välipalaa

Ohjeistus ja järjestöiden esittely + Kutsu kurssin esittely (on tervetulleempi ja osallistuneempi olo, kun tietää missä mennään)

Järjestöt:

Evangeliset Opiskelijat toimii Luther-kirkolla keskiviikkoiltaisina ja meillä on myös sunnuntaisin liikuntaa. Visio: Olemme opiskelijoiden ja nuorten aikuisten joukko, jonka turva on Jeesuksessa ja Raamatussa, Jumalan sanassa. Meille jokainen on tervetullut omana itsenään. Tarjoamme lepopaikan, jossa saa kasvaa ja opetella käyttämään lahjojaan. Kuljemme yhdessä läpi ilojen ja surujen. Tervetuloa kotiin!

OPKO (Suomen Evankelisluterilainen Opiskelija - ja Koululaislähetys Ry) toimintaa koululaisten ja opiskelijoiden kesellä erilaisin teemailloin, raamattupiirein ja opiskelijatapahtumina. Visiona: *tuoda Jeesus tunnetuksi opiskelijoiden ja koululaisten keskuudessa, jotta he voisivat tulla uskoon ja kasvaa uskossa. Pyrkimys on antaa opiskelijan kasvaa itsenäiseksi kristityksi jolla on luottamus Jumalaan ja Raamattuun. Opiskelija voisi olla osa seurakuntaa ja rakentaa yhdessä kirkkoamme.*

Sekl (Suomen Evankelisluterilainen Kansanlähetys) on toimintaa Kolmen kohtaamisen iltoina, erilaisina tapahtumina ja raamattupiireinä. Helsingissä he kokoontuvat Lux Alppilassa teemailtoina. Kansanlähetyksen tunnus on: *Evankelioikaa kansa evankelioimaan kansoja.*

Kutsu-kurssi näiden kahden tapaamisen tavoitteena on keskustella kutsumisesta ja suunnitella tulevia seurakunta vierailuja. Saamme tukea toisiltamme ja tuoda omia taitoja jakoon näiden kahden suunnittelu kerran aikana. Tavoitteena olisi suunnitella kokonaisuudeksi toimintamalli, joka toteutuisi joka vuosi.

Ensimmäisen kerran runko:

18.15 RUKOUS

Tutustumista + ryhmäytymistä

Tavoitteena luoda turvallinen ilmapiiri, jossa työtetään vierailuja ja keskustellaan kutsumisen haasteista ja tavoista. Tapaamisten pelisäännöt ja tavat: Kuunnellaan ja arvostetaan eri mielipiteitä ja keskustellaan yhdessä.

- Sosiaalikävely: kierretään salissa ja ohjaajan huudosta "viisi polvea!" toimitaan ja ryhmässä esitellään oma nimi.
- Tunneikävely pienessä ryhmässä: kierretään salissa eri tunteilla tervehditään vastaan tulevia ja voidaan antaa mahdollisia kysymyksiä.
- Ryhmiin jako: muodostetaan Suomen kartta ja jokainen menee kotipaikkakunnan kohdalle. Lähimpien kanssa jaetaan ryhmät keskustelu osuutta varten. (Alueella voidaan myös ryhmäyttää vierailu porukat) Vaihdetaan nimet, minkä järjestön toiminnassa on käynyt ja oman kotipaikkakunnan paras asia!
- Tutun ryhmän kanssa: "Viikon kuulumiset": jokainen keksii ryhmässä yhden sanan jotka kokoatte yhteen. (ryhmässä max. viisi henkilö) Valitkaa kuka aloittaa. Jokainen kertoo viikon kuulumiset sisällyttäen kuulumisiinsa keksityt sanat. Mielikuvitusta kehiin! esim. sana: noppa "Oli ihanaa aurinkoisena aamuna kävellä kouluun ja matkalla näin hienot karvanopat erään auton ikkunassa..."

18.45 Aiheen avaus (**Vapaaehtoisuus vastauksissa!**) 45min (voi mennä 1h...)

- Oletko ollut ja millaisessa nuorten toiminnassa mukana ennen nuorten aikuisten toimintaa?
- Mikä sai sinut tulemaan nuorten aikuisten toimintaan tai nuorten toimintaan?

Keskustelua kutsumisesta: ryhmiin tarvitaan paperia ja kyniä! kirjataan ideoita ja vastauksia ylös. Power pointilta heijastetaan kysymykset ja ryhmät käy raamattupiiri menetelmänä kirjaten ajatuksia ylös kysymyksistä. Näin keskustelu ei katkea ja voi olla tuottoisa. Lopussa käydään ryhmien päällimmäisten ajatusten avulla teeman purku, jolloin palaamalla kysymyksiin ne jäävät mieleen (ks. lopusta Raamattupiiri menetelmänä).

- Mitä on kutsuminen?
- Miten kutsumista voi toteuttaa?
- Millaisia haasteita kutsumiseen sisältyy?
- Mikä kutsumisessa on tärkeää?
- Miten kohtaan uuden tilanteen ja ihmiset?

19.30 Esitellään mallimme osallistua kutsumiseen:

Suomen Evankelis luterilaisen kirkon paikkakuntien seurakuntavierailut, joissa kutsutaan tulevia opiskelijoita ja nuoria aikuisia mukaan toimintaamme.

- Millaisia ajatuksia herää?

Alustava ryhmiin jako ennakoitujen kohteiden mukaan, ideoiden kerääminen, jos nuorilla aikuisilla on jo mielessä sopivia seurakuntia.

Ennakoituja kohteita: voi kerätä valmiiksi

Kotitehtävä: vierailuihin liittyviä kysymyksiä & ideoiden pohtimista (ryhmittäin?)

20.00 Palautteen keruu yhdessä (Nauhoitus puhelimella, jollei koko ajaksi saada riittäviä laitteita)

Ensin ryhmittäin pohditaan jonka jälkeen jaetaan ääneen, mahdollisesti voi kirjata ylös.

- Miltä tuntuu, millaisia ajatuksia on tällä hetkellä?
- Miltä tuntui ensimmäinen kerta, vastasiko se odotuksiasi Kutsu-kurssista?
- Tuliko uusia näkökulmia/tietoa kutsumiseen?
- Jäitkö odottamaan jotain mitä ei käsitelty? Kehittämisehdotuksia...

Kiitokset & ensi kertaan!

Raamattupiiri menetelmänä (45min)

Keskustelua kutsumisesta:

1. Mitä on kutsuminen? Matt.28:18-20 Millaisia ajatuksia herää?

= Kutsu on Jumalalta tullut tehtävä jokaiselle! Tarkoituksena rakentaa seurakuntaa meidän kristittyjen avulla. Kutsuminen on henkilökohtainen ja erilainen kaikilla.

Kutsuminen: "Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen ja pitää lupauksensa"
1.Tess.5:24

1. Miten kutsumista voi toteuttaa? Luuk.10:1-9 Millaisia ajatuksia herää?
(L10T 1. Siunaa 2. Ystävysty 3. Auta missä voit 4. Kerro Jeesuksesta)
Evangelistan elämänohjeet: 1. Vahvistu Kristuksen tuntemisessa 2. Rukoile 3.
Älä eristäydy – elä maailmassa 4. Anna tilaa ja aikaa 5. Julista rakkaudella 6.
Luota evankeliumin voimaan (Yhdessä evankeliumi eteenpäin (toim.) Maarit
Eronen)

Olemalla itse esillä, ehdottamalla rukoilemista toisen puolesta ja olla valmiina
keskustelemaan toisen aloitteesta

Voit kutsua ihmisiä yhteen tekemään arkisia asioita, ruokaa, pelejä...
tutustumista

1. Millaisia haasteita kutsumiseen sisältyy?

Mihin halutaan kutsua, selkeys?

Evankeliumiin luottaminen, Jumala synnyttää uskon

Omat ja muiden ennakkoluulot: "en osaa... mitähän musta ajatellaan...
häiritsenkö... ei se kumminkaan tuu..." - Ei tiedä ennen kuin kokeilee.

Kontaktin ottaminen uuden ihmisen kanssa

1. Mikä kutsumisessa on tärkeää ja merkityksellistä Ef. 4:1-16?

Omana itsenä oleminen ja keskeneräisyyden tunnustaminen – armo
(epätodellisuus huomataan)

Luottamus Jumalaan – "Ole valmis suullasi tunnustamaan Jeesus...?"

Rukoile asian puolesta

Kohtaa toinen ja osoita hyväksyntää "Auttakoon rakkaus teitä tulemaan toimeen
keskenämme." Ef.4:2

1. Miten kohtaan uuden tilanteen ja ihmiset?

Kohtaan olemalla avoin ja kyselemällä epäselvyyksiä etsien vastusta niihin.

Valmistaudu tilanteeseen etukäteen tiedostelemalla tilannetta ja huomioitavia
asioita yhteyshenkilön kanssa.

Sopikaa etukäteen tehtävistä useamman ollessa mukana.

Arvostamalla toisia ja käyttäytymällä vieraan tavoin osoitat kunnioitusta ja
hyväksyntää.

Rukoile etukäteen ja pyydä siunausta tilanteeseen ja ole oma itsesi, Jumalan
kutsumana

Liite 2. KUTSU KURSSI II SISÄLTÖ

Tavoitteet: Kurssin tavoitteena on rohkaista ja tukea nuoria aikuisia toteuttamaan Suomen evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien nuorteniltoihin vierailuja, joissa kutsutaan tulevia nuoria aikuisia mukaan toimintaan. Kutsu kurssilta nuoret aikuiset saavat valmiuksia toteuttaa itsenäisesti vierailuja kurssin jälkeen mahdollisuuksien mukaan.

Toinen kurssi tapaaminen:

Tarvikkeet: tusseja, valkotalu/fläppipapereita, muistiinpanovälineitä, tietokone, tykki

Välipalaa

18.00 (katsotaan kuinka moni on saapunut)

18.00 Tervetuloa:

ohjeistus ja työntekijöiden + Kutsu kurssin esittely (on tervetulleempi ja osallistuneempi olo kun tietää missä mennään)

- kuulumiskierros ja tutustuminen (ensimmäisen kerran ideoita)

18.15 Mallin alustus ja kertaus

Viimeksi heränneitä ajatuksia käydään läpi

mitä on kutsuminen, toteutus, haasteita, tärkeää, kohtaan uuden tilanteen ja ihmiset? miten haluat itseäsi kutsuttavan, luontevin tapa kutsua...

- lähestymällä toisia, mainostus, rukoilemalla kutsuttavien ja kutsuttujen puolesta, mukavuusalueen ulkopuolelle
- haasteita ennakkokäsitykset, kutsusta kiinni pitäminen, kynnykset ihmisten välillä, hetkeen tarttuminen
- kutsuminen on yhteinen asia, monipuolista, Jumalan sana kuuluu kaikille, yhteys johon kutsutaan
- epävarmaa, rakkaudella kohdataan, tasa-arvoisina, vaikeaa, tuttuja hankala kutsua...

"Ohjeistus seurakuntavierailuihin"- tiedoston avulla

18.30 Aloitetaan ideointi vierailuista:

1. Mitä Nuorten aikuisten toiminta minulle merkitsee? mitä se antaa kävijälle?
- jaetaan
2. ”Yksilön omat vahvuudet”, joita kannattaa hyödyntää vierailuissa ja toteutuksessa. Voit miettiä ensin itse, jonka jälkeen jakaa ryhmälle.
3. Ryhmittäin ideoita erilaisista toteutuksista ”brainstorming” (esim. paneelikeskustelu tai raamattupiiri seurakuntayhteydestä: palaute viime kevään kerroista) Valkotaululle jokainen voi kirjoittaa yhden idean. Katsotaan läpi ja jokainen käy jatkamassa toisen ideaa: Paneelikeskustelu – opiskelijoita/vapaaehtoinen nuori – kysymyksiä – tehtäviä? jne.
4. Jonka jälkeen suunnitellaan mahdolliset vierailut ryhmittäin ja ryhmälle, heidän vahvuuksiaan käyttäen, ideoiden poimintaa edellisen menetelmän tuloksista. (Varautukaa plan B! eripituisia suunnitelmia 10 min tai 30min, riippuu paljon seurakunnasta.)

Seurakuntien jako ja kartoitusta: Jokaiselle ryhmä! yhteystiedot vaihtoon ja mistä löytää ohjeet... (kirjoita ennakoon taululle, joista valita)

5. keskustelua: seurakuntavierailu käytännössä:

- a. Millaisia haasteita seurakunta vierailulla voi esiintyä? kirjataan ylös
- a. Ennakkoluuloja ja kielteistä suhtautumista järjestöjen toimintaan
- b. Väittelemistä opetuksellisista asioista ja ”miksi juuri teidän järjestöihin tulisi osallistua?”- ihmettelyä
- c. Välinpitämätön suhtautuminen yleisöltä
- b. Miten niihin tulisi suhtautua/varautua?
 - a. Olemalla avoin ja arvostaen, olemme vieraita
 - b. Tiedostaen kenen järjestön toimintaan olet kutsumassa
 - c. Vaikka olisit eri mieltä, niin älä lähde väittelemään.
 - d. Ole oma itsesi, olet kävijä ja haluat tarjota mahdollisuuden, kaikkea ei tarvitse tietää.
 - e. Seurakunnalle tavoitteen kertominen ja yhteistyöhaluinen.

19.30 Vapaamuotoista keskustelua ja mistä löytää tarvittavat tiedostot vierailuja varten!

20.00 Palautteen keruu

Liite 3. Ohjeistus seurakunta vierailuille

Ohjeistus seurakuntavierailuille

Seuraavassa tiedostossa on askel askeleelta ohjeet seurakuntavierailun toteutukseen tarvittaessa. Jonka jälkeen on tiivistettynä EOn, OPKOn ja SEKL:n esittelyinfo valtakunnallisella tasolla nettiosoitteineen. Lopuksi löydät esimerkin vierailun toteutukseen ja ideoita joilla voi esimerkkiä muokata. Vierailu toteutetaan omaan kotiseurakuntaan (tai entiseen) ja tarvittaessa saa vaihtoehtoisia seurakuntia kyselemällä yhteyshenkilöltä: (s-posti)

Suunnittele vierailu siihen osallistuvien kanssa

- a. Suunnittelussa kannattaa huomioida: seurakunnan valinta (heidän aikataulujen mukaan vierailu), kuka ottaa yhteyttä srk.? miten toteutatte vierailun? (kerrontatapa ja haluatko tuoda jotain esimerkkejä nuorten aikuisten toiminnasta?)
- b. Jakakaa vastuut ja puheenvuorot ennakkoon, varmempi olo mennä.
- c. Rukoilkaa vierailun puolesta

Sopikaa seurakunnan työntekijöiden kanssa vierailusta

- d. Nuorisotyöntekijöiden tai nuorisotyön johtajan yhteystiedot löytyvät seurakuntien nettisivuilta
- e. Esitelkää mistä tulette (nuoria aikuisia Evankelisista Opiskelijoista, Opiskelija- ja koululaislähetystyksestä ja Kansanlähetykseltä) ja vierailujen tarkoitus ja hyöty:

“Haluaisimme tulla esittelemään nuorten aikuisten toimintaa valtakunnallisesti Evankelisten opiskelijoiden, Opiskelija- ja koululaislähetyksen ja Kansanlähetyksen toiminnasta.

Seurakunnan nuoret kuulevat millaista on nuorten aikuisten toiminta ja mistä nuorten aikuisten seurakuntayhteyden voisi uudella paikkakunnalla löytää opiskelun tai työn perässä muuttaessa.”

- f. Kysykää mitä tulisi ottaa huomioon nuortenillassa ja millaisen osuuden (esittely, opetus, hartaus jne.) saisitte pitää illassa ja kuinka pitkän.
- g. Ilmoittakaa yhteyshenkilölle (Saara Valtari) mihin seurakuntaan vierailu on sovittu, ettei tule päällekkäisiä buukkauksia.

Ajoissa paikalle, jotta voitte tarkistaa paikan ennen iltaa ja valmistautua

- h. Selvittäkää missä välissä esittelyenne on illassa
- i. Selvittäkää mitä haluatte tietää: Mitä nuoret tietävät ennestään tai olisiko jo ensi syksynä muuttavia jne.

Olkaa omia itsejänne, aitous vakuuttaa ja läsnä oleminen! (kaikkea ei tarvitse tietää)

Kiittäkää nuoria ja työntekijöitä mahdollisuudesta

- j. Voitte jäädä iltaan vielä juttelemaan kiinnostuneiden kanssa
- k. Antakaa Suomen Kartta juliste seurakunnan käyttöön
- l. Saatte täyttää sähköisen arviointilomakkeen palautetta/kehittämistä varten

<https://www.webropolsurveys.com/S/5512C5BF78268E6E.par>

Siunausta vierailuihin!

Voitte olla yhteydessä [s-posti](#)
tai järjestöjen työntekijöihin.

VIERAILUJEN TUEKSI JÄRJESTÖJEN INFOT

Järjestöt ovat luterilaiseen tunnustukseen ja Raamattuun sitoutuneita herätysliikkeitä

Evangeliset Opiskelijat (EO)

"Olemme opiskelijoiden ja nuorten aikuisten joukko, jonka turva on Jeesuksessa ja Raamatussa, Jumalan sanassa. Meille jokainen on tervetullut omana itsenään. Tarjoamme lepopaikan, jossa saa kasvaa ja opetella käyttämään lahjojaan. Kuljemme yhdessä läpi ilojen ja surujen. Tervetuloa kotiin!"(Visio)

- Evangeliset Opiskelijat on Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen (Sley) perustama kristillinen opiskelijajärjestö (Sley on yksi Suomessa toimiva herätysliike, mm. Maata Näkyvissä festareiden järjestäjä)
- EO:lla on toimintaa 11 paikkakunnalla (kartta)
- Toiminta koostuu viikottaisista teema illoista, leireistä ja erilaisista tapahtumista. Jokaisella paikkakunnalla on lisäksi omaa toimintaa kävijöistä riippuen.

eo.sley.fi

Opiskelija- ja Koululaislähetys (OPKO)

"Kristillinen opiskelijayhteisö sinua varten. Tahdomme yhdessä tutustua Jeesukseen ja etsiä, millaiseen elämään Hän haluaa meitä johdattaa. Tervetuloa matkalle kanssamme!"

- OPKO on Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piiriin kuuluva itsenäinen järjestö, joka tekee työtä koululaisten ja opiskelijoiden parissa.
- OPKO:lla on opiskelijatoimintaa suomeksi 10 eri paikkakunnalla, jonka lisäksi ruotsin- ja englanninkielistä muutamalla paikkakunnalla. Järjestö toimii kansainvälisen IFES-opiskelijaliikkeen yhteydessä.
- Toiminta koostuu teema illoista, raamattupiireistä, tapahtumista Suomessa ja ulkomailla sekä lähetystoiminnasta.

www.opko.fi

Kolme kohtaamista

"Tervetuloa kohtaamaan itsesi, Jumala ja toiset ihmiset!"

- Kolme kohtaamista on Suomen ev.lut. Kansanlähetyksen toimintaa opiskelijoille ja nuorille aikuisille.

- Toimintaa järjestetään 13 eri paikkakunnalla, eri muodoin.
 - Toiminta koostuu erilaisista illoista, raamattupiireistä, soluista ja leireistä.
- Toiminta on myös hyvin paikkakuntakohtaista.

www.kolmekohtaamista.com

Seurakuntavierailujen malli

&

Ideoita

Esimerkki vierailusta: n.15 min

Ensimmäisenä esitellään itsemme ja mistä tulemme:

Kerromme miksi olemme paikalla; "haluamme kertoa teille(nuorille) mistä voi löytää nuorten aikuisten toimintaa ja millaista se on, kun lähдете opiskelemaan tai työn perässä omasta kotiseurakunnasta."

Laulu (nuorteniltojen omasta laulukirjasta)

Nuorten aikuisten toiminnan esittely:

Mitä nuorten aikuisten toiminta on kyseisissä järjestöissä ja missä?

Kenelle se on tarkoitettu?

Miten itse olen löytänyt nuorten aikuisten toimintaan. Tervetuloa!

Antaa mahdollisuuden kysymyksiin

EO traileri (tai muiden järjestöjen videoita) - yhteinen traileri?

Nuorten ajatusten/unelmien kyseleminen - Draama

yhteistä keskustelua - paneeli - pallo kiertoon puheenvuorojen jakamiseksi

"Todistuspuheenvuorot" mitä nuorten aikuisten toiminta on antanut...

Muiden opiskelijoiden mielipiteitä/kokemuksia

Opetuksen pitäminen/temaattisen keskustelun vetäminen

Musiikkia, säestystä - ollaan mukana illassa

Lisää ideoita: